

# NOU SUMAPE

CALEFACCIÓ - AIGUA - GAS - ELECTRICITAT - AIRE CONDICIONAT

## DELEGACIO BARCELONA

Pol.Ind.Clot de Moja  
C/Parellada , 26-28-30  
08734-OLERDOLA  
TEL.93.890.35.00  
FAX.93890.36.78  
E-mail:sumape@sumape.com

## DELEGACIO TARRAGONA

Lepant,7 i Argentera , 18  
43202-REUS  
TEL.977.32.20.14  
FAX.977.31.10.00  
E-mail:marolan@sumape.com

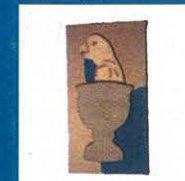
# Lo Perico d'Ulldecona

RECULL D'ACTIVITATS

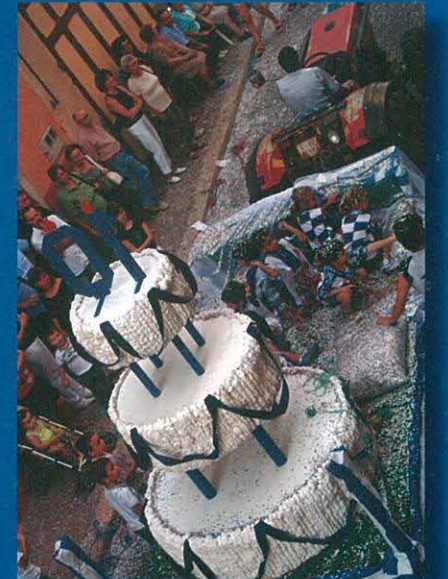
- ANTONIO MARTÍN
- JARQUE
- VALVERDE
- DE LA PEÑA
- OPINIÓ
- ACTIVITATS 2006
- SOCIS



Març 2007 · N.9



Penya Blanc i Blava  
d'Ulldecona  
10è aniversari  
1996 - 2006



# Hem fet deu anys!!!



SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA  
DE CATALUNYA  
1902391500



PARA CADA PUESTO EL PROFESIONAL  
MAS ADECUADO

**DELEGACION BENICARLO**

Telef.964 461595  
Plaza Constitución,10- 1  
12580 BENICARLO

**DELEGACION VINAROS**

Telef.964 407750  
San Francisco,27- 3  
12500 VINAROS

**DELEGACION AMPOSTA**

Telef. 977 705453  
Lope de Vega, 17  
43870 AMPOSTA

**DELEGACION TORTOSA**

Telef. 977 444098  
Rosa M<sup>a</sup> Molas, 21  
43500 TORTOSA

**DELEGACION CASTELLON**

Telef. 964 233053  
Tenerias, 15  
12003 CASTELLON

**DELEGACION NOVELDA**

Telef. 965 624647  
Miguel Hernandez, 11  
03660 NOVELDA



<http://www.temporaltransfer.com> [benicarlo@temporaltransfer.com](mailto:benicarlo@temporaltransfer.com)



## Sumari

### editorial

5

**Jeroni Castell**, President de la Penya Blanc-i-Blava d'Ulldecona

### salutacions

6

**Núria Ventura**, Alcaldessa

7

**Miquel Fusté**, Regidor de Cultura

9

**Daniel Sánchez Llibre**, President de l'Espanyol

### entrevistes

11

**Dani Jarque**, per Javier Curto i Jeroni Castell

13

**Ernesto Valverde**, per Javier Curto i Jeroni Castell

17

**Iván de la Peña**, per Javier Curto i Jeroni Castell

27

**Antonio Martín**, per Javier Curto i Jeroni Castell

### 10è aniversari

23

**Actes 10è aniversari**

### opinions

32

**David Clupés**, Catalunya Ràdio

33

**Eduard de Batlle**, Rac-1

34

**Francesc Serra**, Si la pilota entra

37

**Lluís Miguelsanz**, Diari Sport

### els socis

39

**Diego Gil Ferré**, per Narcís Ausensi

41

**Entrevista a la Pubilla**, per Francesc Serra

44

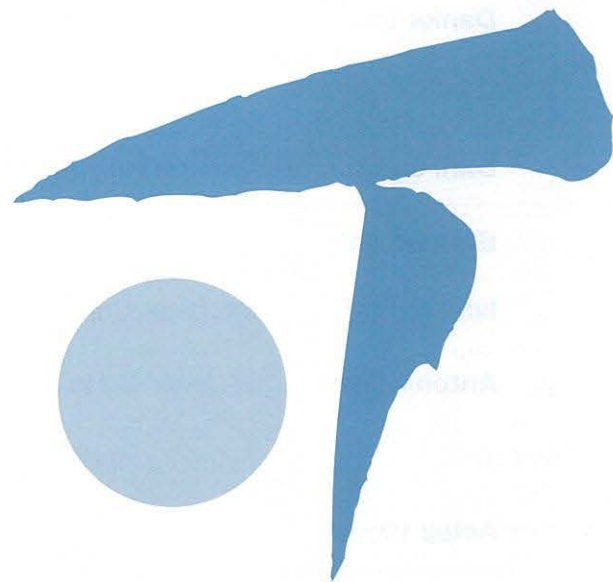
**Resum d'activitats del 2006**, per Narcís Ausensi

46

**Joan Hernando**, per Narcís Ausensi

Reportatge fotogràfic:  
Joan Vilches i Ignasi Paredes





# Caixa Tarragona

Plaça Església - ULLDECONA

## Editorial



Jeroni Castell, president de la Penya Blanc-i-Blava d'Ulldecona

Ja fa deu anys, qui ens ho havia de dir!!! Era la primavera del noranta-sis quan vam tenir les primeres converses, el novembre del mateix any vam fer la presentació oficial en societat. Pareixia un somni..., alguns deien que era impossible; uns altres, que no ho aconseguiríem; els que més, que duraria quatre dies. Poca gent apostava per nosaltres. Però nosaltres; tossuts i endavant!!! Tant cert és això, com que ningú, ni el més optimista del grup, es podia imaginar el que hem fet en aquests deu anys, en els "embolics" que ens hem posat, quasi tots els que hi ha hagut, i el ressò que hem tingut: mai un pas enrera!. Han estat deu anys intensos, preciosos, meravellosos. Ulldecona, fa deu anys era, quasi, un desert per a l'Espanyol. Ara, no només a Ulldecona també a molts pobles del voltant on hi ha representació de la nostra penya, l'Espanyol té implantació, té delegació, té referència. N'estem molt orgullosos, hem treballat dur, però la causa s'ho valia. Treballar, lluitar i defensar l'Espanyol no necessita de cap recompensa; ja ho és per sí mateix....Però fidels al nostre compromís no ens conformem amb tot el que hem fet; volem més. Tenim el propòsit ferm i decidit de no defallir en la lluita per un Espanyol millor i més gran. Seguim sent inconformistes, aquest *model(?)* de club no ens agrada i per tant continuarem endavant expressant la nostra disconformitat sempre que ho consideréssim oportú. Molt bé ho explica Francesc Serra en el seu article; els que han demostrat saber governar i fer créixer l'Espanyol, i moltes coses més, fa anys que es mantenen al marge i han permès tot aquest desgavell

i els que no en saben, continuen en la seva espiral de des-govern. Al final, uns i altres, són responsables de tot el que passa; per acció o per omissió.

Lo nostre "perico" com cada any, crec que tornarà a donar que parlar. En aquesta edició publiquen una interessant entrevista a l'Antonio Martín on comença a explicar quin és el futur que ell desitja per a l'Espanyol. En unes altres pàgines d'aquest mateix número Lluís Miguel Sanz, en un dels millors articles que s'han escrit a "Lo Perico" per damunt de les opinions personals de cadascú, parla també en clau de futur i ho fa en un sentit radicalment oposat al de Martín. No sé si això d'en Lluís és fruit del càstig que suposa per al sistema neurològic una llarga i dura nit de carnaval, seria perfectament comprensible, i fins i tot desitjable, que fóra per aquest motiu i per tant transitori el seu estat i no pas crònic, o és conseqüència d'una "il·luminació Diví....na". Diu Lluís "dues úniques persones seran les que decidiran i les accions quadran" i assegura que hi haurà president executiu nascut a Argentona. Clara i nítida referència a Dani i a Martín quan parla de les accions i a Joan Collet Diví en esmenta la figura del president executiu. No sé; o jo no entenc bé el què hem diuen, podria ser fruit també de les meves neurones que fa temps que no estant tant brillants com la meua família i amics desitjarien, o Martín té paraules diferents depenent de l'interlocutor que té al davant, ho dubto, o a Martín li estant fet un altre gol per l'escaire, i començaria a fer "olor" a golejada..., o crec que aquesta podria ser la bona, a Lluís li "venen pel·lícules" que estan més properes als desitjos de qui les explica que a la realitat en sí mateixa. Esperarem. Veurem que diuen uns i altres. Això acaba de començar i "promet" grans moments.

Tornem a la penya. Encara estem baix els efectes de la "borratxera" del 10è aniversari i ja teniu a les vostres mans "Lo perico 2007". L'Espanyol per a nosaltres és droga i no sabem viure sense ell. El 2007 ha de ser, una altra vegada, un any carregat d'actes i d'espanyolisme a les nostres terres.

Aprofito aquesta oportunitat per tornar a donar les gràcies a tots els que han fet possible que la "Penya Blanc i Blava d'Ulldecona" hagi caminat i complert estos deu anys, especialment a tots els meus companys, amics i consocios pel suport i fidelitat. Que ningú tingui cap dubte; esta història a sigut possible pel treball i suport de molta gent. Mil gràcies a tots!!!!

**Jeroni Castell**  
President Penya Blanc i Blava d'Ulldecona



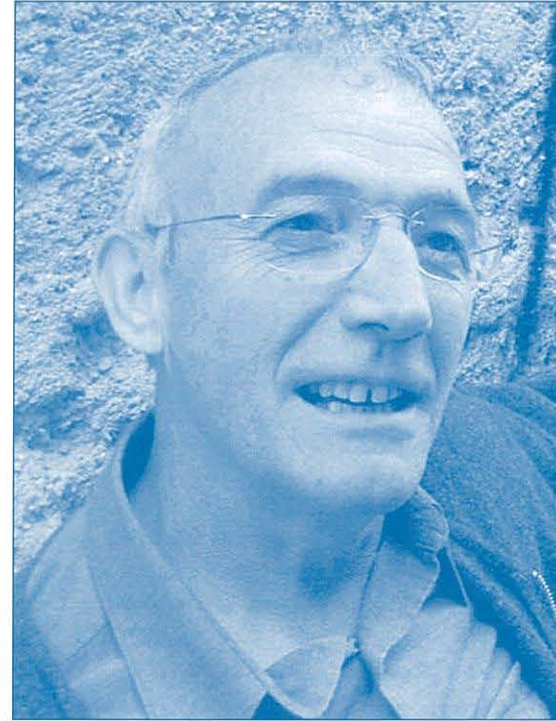
Núria Ventura, Alcaldessa d'Ulldecona

Fa ja un any us adreçava també unes paraules des d'aquestes mateixes pàgines. Una nova edició de Lo Perico arriba puntualment a les vostres llars, a totes aquelles que porteu el R.C.D Espanyol al cor, a totes aquelles que setmana rera setmana esteu pendents de l'evolució de l'equip, de les seues victòries, de les seues derrotes. Com tot en la vida, hi ha moments d'alegria i moments de tristesa, moments de confiança i moments de desesperació, però el sentiment cap al club és d'estima i passió. Igual també és la força amb la que, des de la Penya Blanc i Blava, organitzeu activitats al llarg de l'any per compartir precisament, aquests sentiments dels que us parlava fa poques ratlles.

Acabo, com he fet en diverses ocasions, fent un reconeixement a la tasca que heu fet durant tot l'any i encoratjant-vos a continuar treballant tant per la Penya, pel Club, com també pel nostre poble.

Salutacions,

**Núria Ventura**  
Alcaldessa d'Ulldecona



Miquel Fusté, Regidor d'Ensenyament, Cultura i Festes

Després de celebrar el vostre aniversari que ja us consolida com a una entitat veterana dintre de tantes com tenim la sort de tenir al nostre poble, ja torneu a posar-vos en marxa, i com no podia ser menys, lo primer serà la sortida d'aquest nou perico, que com cada d'any veu la llum per aquestes dates.

De ben segur que com sempre posaran la vida del sentir espanyolista a les nostres mans, però seran testimoni, també, del bon fer d'una penya que sent i viu no solament l'esport del futbol, si més no el sentit cultural del nostre poble i barris, quant s'amalgamen ambdós coses, surt el bon fer en que ens teniu acostumats.

Un any més, un cop més, i com sempre, us desitjo que tant vosaltres com el vostre benvolgut club aclapare tots els èxits, no perdeu mai la il·lusió, sempre val la pena treballar per allò que s'estima.

El meu agraïment per tot el que heu fet, el que feu i estic segur que seguireu fent pel nostre poble, el teniu, juntament amb la institució que represento, és per això que us dic. Endavant i no defalliu.

**Miquel Fusté**  
Regidor d'Ensenyament, Cultura i Festes

DISTRICOM  
  
SAN RAFAEL S.L.

**Distribució de Gasoil a Domicili**

**977 71 34 23 - San Rafael del Río**



**Montsià Assessors**

FISCAL  
LABORAL  
COMPTABLE  
JURÍDIC  
RECURSOS HUMANS

Sant Antoni, 9  
Tel. 977 71 30 40  
Fax 977 71 34 40  
43560 La Sénia

Sant Lluç, 35 baixos  
Tel. 977 72 17 47  
Fax 977 72 02 74  
43550 Ulldecona

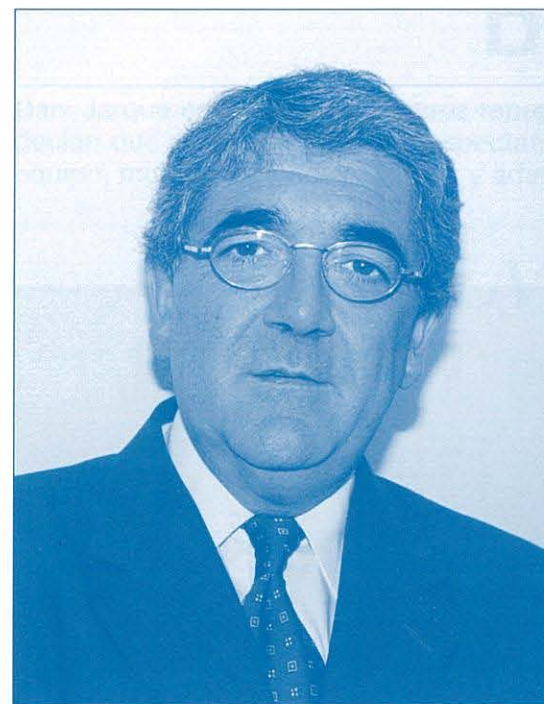
*PEIX I MARISC*

**ADOMER, S.L.**

Tel. 977 73 50 07  
Tel. 977 73 75 60  
Mòbil 646 71 66 24

Trafalgar, 32  
43569 LES CASES D'ALCANAR  
(Tarragona)

## Salutacions



Daniel Sánchez Llibre, president del RCD Espanyol de Barcelona

Amics d'Uldecona, moltíssimes felicitats per aquest 9è número de 'Lo Perico d'Uldecona', així com pel 10è Aniversari de la Penya, que vàreu celebrar el novembre passat i que és una bona mostra de la vostra consolidació com a Penya del nostre Club.

En aquest últim any, heu estat testimonis del pas tan important que ha donat el Club a nivell patrimonial després de l'aprovació inicial per part dels Ajuntaments de Cornellà i del Prat del Projecte de Reparcel·lació del nou Estadi de Cornellà-Prat, a finals d'octubre passat, i de la Llicència Comercial atorgada per la Generalitat.

El 2 de novembre vam poder iniciar les obres d'urbanització als terrenys i, un cop finalitzat el termini d'informació pública del projecte de reparcel·lació del Pla Parcial als ajuntaments sense que es presentessin al·legacions, l'Estadi va obtenir ja la "llum verda" definitiva i, a començaments de gener, hem iniciat les obres de pilotatge de l'Estadi.

Tots sabem que l'Espanyol ha passat grans dificultats econòmiques, però pocs Clubs de la Lliga espanyola poden dir que tindran un Estadi de propietat, com a patrimoni, i una Zona Esportiva. I nosaltres sí que ho podem dir molt aviat.

Com ja he dit en diverses ocasions, quan siguem al nou Estadi, això serà la temporada 2008/09, les possibilitats seran molt més grans per enfortir finançament el Club i consolidar-nos econòmicament. A Cornellà-Prat el Club incrementarà entre 8 i 10 milions d'euros els ingressos corrents, amb la qual cosa donarem un gran salt qualitatiu en aquest aspecte.

A nivell esportiu, hem començat la temporada amb molta il·lusió i amb l'objectiu d'assolir una regularitat que ens permeti fer una bona temporada i arribar el més amunt possible. Com és tradicional en el nostre Club, comptem amb el nostre planter, de gran qualitat, i ara més que mai, com ho demostren les últimes alineacions del primer equip.

Amics de la Penya Blanc i Blava d'Uldecona, sabem que al vostre poble s'hi respira un gran espanyolisme. Comptem amb vosaltres per a realitzar els nostres grans reptes.

Enhorabona per aquest 9è número!

**Daniel Sánchez i Llibre**  
President





## Talleres ESBAR

### Chapa y Pintura

Camí la Roja, s/n - Tel. 977 72 01 78 - 43550 ULLDECONA

# VISC!



¡Visca! Amb aquesta expressió volem manifestar el suport que, a "la Caixa", sempre hem donat a les nostres tradicions. A la il·lusion que desperten. A l'alegria que



produeixen. I, sobretot, a l'entusiasme de tothom qui, amb el seu esforç, la seva col·laboració i la seva participació, les renova dia a dia, any rere any.

Entrevista a...

## Dani Jarque

Dani Jarque es uno de los mejores representantes de la cantera "perica". Desde que estaba en el "B" todos decían que apuntaba alto. Las expectativas se han cumplido. Líder de la defensa, uno de los capitanes del equipo, muchos equipos le siguen y además de los rumores de selección.



Parece que todo te va bien.....

Si es verdad, aunque lo de la capitania es debido a los cambios que se han producido en la plantilla, jugadores más veteranos que se han ido y me ha tocado asumir un poco más de responsabilidad de la que tenía. En la defensa por ejemplo, a pesar de ser joven, me toca ejercer de veterano, por la juventud de Chica, Torrejón...

Claro, las circunstancias, la marcha por diferentes motivos de "Poche" y Lopo, te han convertido en el referente de la defensa.

**La marcha de Lopo y Pochetino ha hecho que, a pesar de mi juventud, tenga que asumir más responsabilidades.**

Si, es lo que os decía, las circunstancias así lo han mandado y tengo que asumir esta responsabilidad.

**Tú y Lopo, además de compañeros, sois grandes amigos. ¿Has extrañado mucho su ausencia?**

Claro que se nota porque es un grandísimo jugador y persona, pero creo que se está demostrando que viene gente desde detrás con muchísima fuerza como Torrejón que ha pesar de ser su primer año en primera está demostrando que es un jugador de esta categoría y con un gran futuro,

Los inicios de temporada fueron difíciles. No salía nada.

Si hubo muchos cambios en la plantilla, entrenador y sistema nuevos y eso se nota. Pero con el trabajo diario y esa pizca de suerte que ha veces tiene el fútbol hemos ido mejorando; creo que el partido en casa contra el Sevilla nos dio mucha confianza.

## Dani Jarque

Últimamente se rumorea con fuerza una posible convocatoria de la selección. ¿Tienes ilusiones hechas o puede esperar?

La verdad es que no hago mucho caso de estas cosas. Eso tiene que llegar por el buen trabajo que haga, cada uno, en su equipo. Yo solo pienso que el Espanyol esté lo más arriba posible y todo lo demás si tiene que llegar ya llegará.

Al final de la temporada pasada se hablo de posibles ofertas, durante la temporada han vuelto a salir rumores. ¿Te gustaría ir a un club más grande?

El verano pasado firmé por tres años más y lo hice porque creo que el Espanyol es un equipo grande, que podemos aspirar a mucho más y en mi cabeza, ahora, no tengo nada más. Lo que tenemos que hacer es trabajar fuerte para el Espanyol y aspirar a más de lo que lo hemos hecho hasta ahora.

**No tengo en mi cabeza otra cosa que no sea el Espanyol, debemos aspirar a más.**

Jarque tiene las ideas muy claras. No hay duda de que hemos hablado con alguien que tiene la cabeza muy bien amueblada.

Javier Curto - Jeroni Castell



### FUSTERIA BEL

Av. Ramon Salomon, 9  
Tel. 977 72 00 44  
Fax 977 57 30 69  
ULLDECONA



DISTRIBUCIONS DURMON, S.L.L.  
CL Poeta Vicente García, 23-baix  
43550 TORTOSA - TARRAGONA  
Tel: 977 440 511  
Fax: 977 442 198

## Ernesto Valverde

Ernesto, "Txingurri", Valverde es un viejo conocido de nuestra afición. Estuvo dos temporadas como jugador. Llegó de la mano de Clemente procedente del Sestao, un auténtico desconocido que pronto se convirtió en ídolo. Dos temporadas históricas; la primera terceros en la liga, en la segunda subcampeones de la UEFA... Después se fue, junto con Soler, al eterno rival. A pesar de cruzar la diagonal "el Txingurri" las veces que volvió al campo del Espanyol siempre tuvo el aplauso cariñoso del público "perico".



Muchos años después, casi veinte, Valverde ha vuelto al Espanyol como entrenador y, recientemente, ha renovado para quedarse con nosotros dos temporadas más.

Veinte años hace que llegué y dieciocho que dejé el Espanyol como jugador. El último partido fue contra el Logroñés, aunque yo no jugué, tres días después la final de UEFA.

Empecemos por ahí. ¿Esa UEFA, inolvidable, se recordará como "lo que pudo haber sido y no fue"?

A mí lo de la UEFA me ha sorprendido ahora cuando he vuelto. El recuerdo que yo tengo de entonces es muy bueno y pensaba que la gente lo tenía más....

Más aparcado.

Sí. Eso pensaba yo, pero he visto que está todavía muy presente. Yo no lo tengo como una frustración. Fue muy bonito, si

que fue lástima no poder ganar, pero esto es el fútbol, aunque suene a tópico. Tal como fue, con los tintes que tuvo porque ganábamos tres a cero, si te pones en el lado del ganador es muy bonito, a nosotros nos tocó el otro lado. Al final creo que hay que recordarlo en positivo.

Usted estuvo dos temporadas como jugador y un balance deportivo muy positivo.

Sí, el primer año quedamos terceros en aquella famosa liga del play-off y el año siguiente la UEFA. En el Espanyol viví, no digo

**Mis dos temporadas como jugador del Espanyol fueron de las mejores de mi carrera.**

lo mejor porque no conseguí ganar ningún título, pero si unos años de los mejores. El primer año creo que jugamos mejor que el segundo, quizás porque en el segundo nos pasó factura el jugar liga y UEFA.

**Recientemente con motivo del partido que organizaron "Pericos solidaris" volvieron a reunirse todos los jugadores de aquella época. ¿Cómo fue el reencuentro?**

**Fue muy bonito reencontrarnos, gracias a Pericos Solidaris, con los compañeros de la UEFA-88**

Estuvo muy bien. La pena, para mi, fue que por prepararme un poco para el partido, me acabé lesionando y no pude jugar casi. Pero estuvo muy bien. Había gente que no la veía desde hace muchos años; a Miguel Angel, Losada, Lauridsen, Francis, que vive en Tenerife. La verdad que cuando se empezó a organizar pensé que no podrían venir todos, pero empezamos a hablar entre nosotros a animarnos de unos a otros y al final no faltó nadie. En aquel equipo había muy buen "rollo" entre todos y fue muy bonito reencontrarnos,

**Decíamos antes que han pasado casi dos décadas; ¿en que se parece este Espanyol al que usted vivió como jugador?**

En muchas cosas. Hay gente todavía de aquella época. Un poco el espíritu, hay cosas que son parecidas. Lo que si me ha llamado la atención es que quizás por los descensos, dos desde entonces, los momentos dramáticos, contra el Murcia y el año pasado, la gente está muy en el papel de sufridores. Esto quizás tenga la parte positiva de que, piensas, puedes trabajar con tranquilidad, la gente tiene los pies en el suelo, pero está también el problema que cuando las cosas no van tan bien todos agachamos un poco la cabeza.

**Su primera experiencia como entrenador fuera de la que fue su casa, Bilbao, durante muchos años es el Espanyol. Suponemos que viene con mucha ilusión, un reto nuevo en un lugar muy familiar; y la cosa empieza mal....**

Si empezó mal, muy mal.

**Perder el primer partido de liga nos hizo daño psicológico, nos trajo el recuerdo de la temporada anterior.**

**¿Le hizo dudar del proyecto el mal inicio?**

No, yo ya estoy acostumbrado. Las tres temporadas que llevo entrenando en primera he empezado mal, así que estoy acostumbrado...ja,ja,ja. En serio; la verdad es que empezamos mal

en resultados y también en juego pero yo pienso que es normal. El equipo venía de una situación complicada y yo era nuevo, nos teníamos que conocer todos, los jugadores a mi y yo a ellos. Poco a poco y con el trabajo diario ha ido cambiando todo.

**¿Tanto pesó el final de la temporada pasada?**

Desde el punto de vista anímico creo que sí. No tanto por la última jornada, sino por el desgaste psicológico que lleva el estar toda la temporada pendiente de una situación complicada y claro; empezamos la primera jornada perdiendo en casa y...¡¡bufffff!! ¡Ya volvemos a estar igual!. Esto, creo, nos pesó.

**La eliminación de Copa contra el Rayo, con lo penoso que fue, tuvo la parte positiva de que todo el mundo pensó; ¡esto tiene que cambiar!**

No, yo creo que ya veníamos mejorando en la liga, habíamos jugado contra el Valencia y habíamos mejorado mucho el juego, y la eliminación fue un mazazo. Nos volvió a meter abajo, más que por la eliminación, porque nos volvíamos a meter en el fatalismo. Pero bueno el equipo se reizo y empezamos a ir para arriba en juego.

**El fútbol es tan inestable que usted a pasado de estar al borde del cese a estar renovado por dos temporadas. ¿Se vio en la "calle" en algún momento?**

Esto del cese siempre me lo han dicho desde fuera, a veces los de fuera parece que saben más que los de dentro, pero yo no tuve nunca la sensación de estar al borde de que me despidieran... ¡Está claro que todos sabemos lo que pasa si se pierden partidos!.

**Pero, ¿como vive un entrenador el oír, leer, etc. que está con la "soga al cuello"?**

Nada, tranquilo. Es lo que hay; ¿qué vas a hacer? Al final no te puedes "exiliar" de lo que tu crees. Uno tiene que ir con lo que cree hasta el final y, después, que pase lo que tenga que pasar.

**Decíamos que está renovado por dos temporadas; con usted se ha roto la formula de renovar por un solo año al entrenador. ¿A qué debe aspirar su Espanyol en esta temporada y las dos próximas?**

**El objetivo para este año es, primero, asentar el equipo...**

Lo primero asentarnos en una línea determinada. Situarnos en una orquilla determinada y olvidarnos de los altibajos. Tenemos que darle estabilidad al equipo y, en consecuencia, al club. El Espanyol en los últimos cinco años ha estado en peligro de descenso en cuatro...

**Dos de ellos hasta la última jornada.**

Efectivamente. Si conseguimos asentar el equipo después podremos mirar hacia arriba. Si "coqueteamos" con el peligro un día podríamos tener un susto.

**Usted es partidario de este año asentar el equipo para, en las próximas temporadas, crecer. ¿Es esto?**

El objetivo para este año es hacer cuarenta y dos puntos lo más rápido posible y después ya hablaremos de otra cosa. Esto no es conformismo. Para plantearnos a donde queremos ir, tenemos que saber de donde venimos. Estamos sacando gente de la cantera, el club tiene dificultades económicas y hemos fichado un solo jugador, Jonatas, los demás han venido todos libres. Este equipo está echo como está hecho y hay que ser realistas.

**Para terminar una curiosidad; ¿de donde sale lo de "Txingurri"?**

Fue cosa de Clemente en mi primer año en el Espanyol. "Txingurri" es hormiga en vasco y por mi físico, era el más bajito del equipo, empezó a llamarme así.

**Vaya pues al año siguiente "bautizó" a Losada como "Pipioló"...**

Si es verdad, eran las cosas de Clemente.

**Hemos hablado tranquilamente con un tipo que transmite tranquilidad. ¡Cuántas veces habíamos soñado el pasar un rato hablando con uno de nuestros ídolos de aquella UEFA que nos hizo soñar!. Ahora que ha vuelto haber si nos sacamos todos juntos aquella espina. ¿Gasglow?**

Javier Curto - Jeroni Castell

# TALLERS FIBLA, S.L.

**OPEL** 

  
**HYUNDAI**

c/ Constitució, 4  
Tel. 977 72 00 23 - Fax 977 72 14 24  
E-mail: [tfiblaopel@ya.com](mailto:tfiblaopel@ya.com)  
43550 Ulldecona



Les Moles  
restaurant

Tel. 977 57 32 24  
Fax 977 72 06 77

Carretera La Sénia, Km 2  
43550 ULLDECONA (Tarragona)

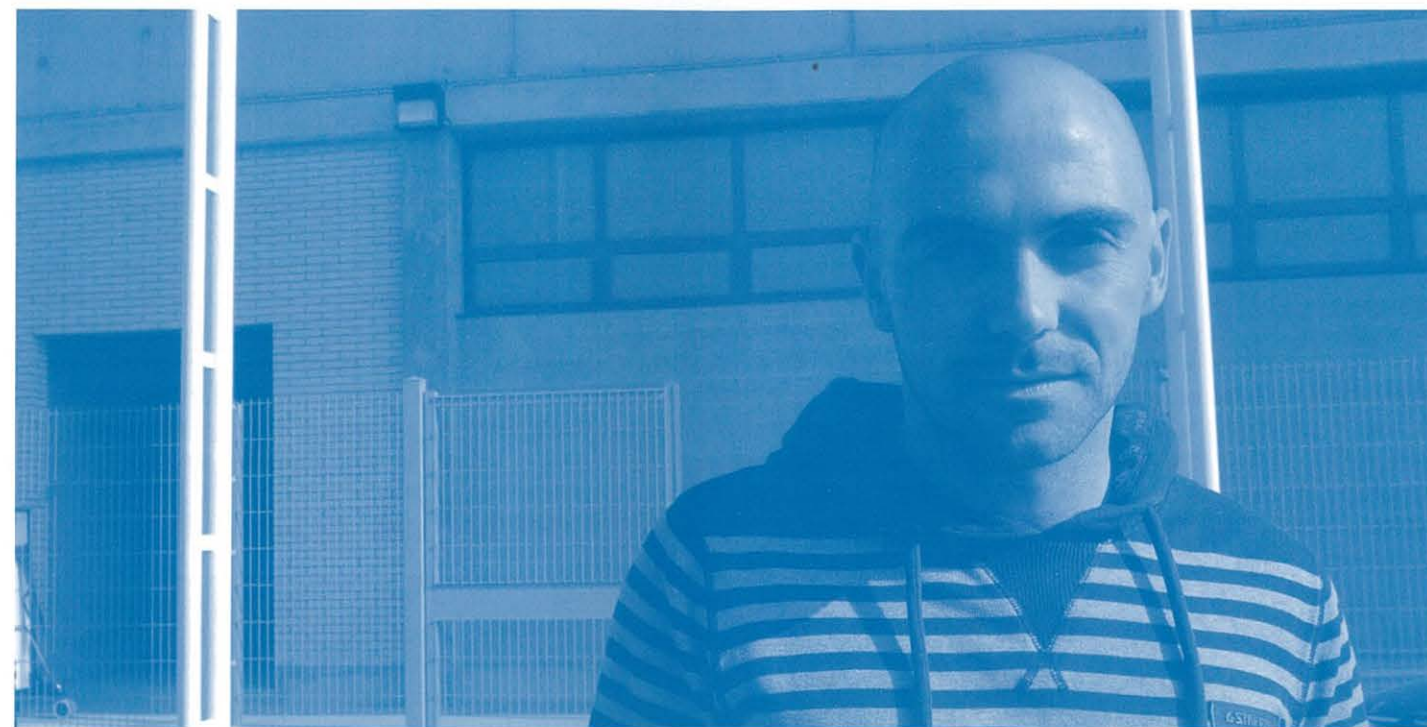
<http://www.lesmoles.com>  
E-mail: [lesmoles@lesmoles.com](mailto:lesmoles@lesmoles.com)

## Entrevistas

Entrevista a...

### Iván de la Peña

Iván de la Peña llegó por primera vez al Espanyol en agosto de 2002, después lo tuvimos que "refichar" dos veces más. No fue un jugador especialmente bien recibido al principio; su pasado pesaba mucho. Con el tiempo se ha convertido en un referente para la afición y unos de los jugadores más valorados. Su "complicidad" con Tamudo y Luis García le ha convertido en indispensable para el equipo. La final de Copa del último año fue un reflejo de lo que pueden aportar estos tres jugadores juntos y motivados. Pero la temporada pasada no tuvo, solo, Copa; también sufrimiento y angustia.



#### Empecemos haciendo un repaso a la temporada pasada. Emociones fuertes para todos los gustos!!

Sí, sí para lo bueno y para lo malo. Al final nos quedamos solo con lo bueno porque conseguimos un título de Copa del Rey... El sufrimiento de la liga hasta el último minuto, tuvimos la fortuna de, al final, podernos salvar...

#### ¿Cómo se vivió ese partido desde el campo?

Bueno pues como lo vivió cualquier aficionado, con tensión, nervios y esperando conseguir la victoria que al final conseguimos.

#### Estoy muy a gusto en el Espanyol y esto se refleja en el campo.

Has encontrado en el Espanyol por fin la estabilidad y confianza necesaria a nivel futbolístico que todo jugador necesita para ser feliz en el campo y desarrollar todo su potencial?

Anteriormente también había tenido buenas épocas, pero las últimas temporadas había tenido bastantes lesiones y

eso no me permitía rendir como yo quería. En el Espanyol no he tenido muchos problemas de lesiones y además todo el mundo me ha tratado muy bien, estoy muy a gusto y esto, creo, se refleja en el campo.

#### De Iván siempre se espera en todos los partidos esa jugada al primer toque, esa visión de juego... ¿Le exigimos demasiado?

Si es verdad que todo el mundo lo espera, pero yo creo que esto es bueno; quiere decir que puedo darlo y por eso me lo piden, es cierto que es mi virtud. No todos los partidos se puede dar, no siempre sale. Pero me gusta que me pidan eso.

#### Moisés es desde hace un tiempo tu pareja en el pivote y parece que va todo mejor; ¿es el "guardaespaldas" perfecto?

Yo creo que en el fútbol tienen que haber sociedades; en esta posición uno tiene que defender más que otro y el otro atacar. Ese equilibrio es muy importante y creo que lo hemos conseguido no solo ahí, sino en todo el equipo.

Hablas de "sociedades"; "El Tridente", "Els tres Taurons", "Triángulo Mágico"... ¿Es tan real y determinante esa conexión y complicidad con Tamudo y Luis García?

## Iván de la Peña

**Me gusta que el público me exija el último pase, el definitivo. Quiere decir que creen que lo puedo hacer.**

Son dos grandísimos jugadores y, además, somos muy buenos amigos y eso se nota. Es muy fácil jugar con ellos.

Al principio de temporada hubo algunos que parecía que iban directamente a por vosotros tres, los resultados no llegaban y aprovechaban para pasar facturas; hubo quien os llegó a llamar "el eje del mal" ¿Cómo lo vivisteis?

Esto es el mundo del fútbol y hay que vender muchas cosas. Se llegó a decir que queríamos perder, que nos queríamos cargar al entrenador..., si volvían los malos resultados volverían a decir lo mismo. Es triste, pero hay que convivir con ello. Está clarísimo que nosotros queremos ganar; por el club, por nosotros y por todos. Llevamos dos temporadas seguidas en Europa y ojalá poda-

mos seguir muchas más; que es cuando todos estamos contentos.

A final de temporada terminas contrato con el Espanyol. Se está especulando mucho con tu renovación. ¿qué nos puedes decir?

**Llevamos dos temporadas seguidas en Europa y ojalá podamos seguir muchas más.**

Estoy muy contento aquí y espero renovar....peró bueno, a final de temporada ya se verá. Ja, ja, ja....

En medio de risas y tópicos terminamos esta entrevista. Un placer haber compartido estos minutos con Iván y poder publicar esta entrevista en nuestro anuario. Estamos convencidos que el próximo año seguirá con nosotros.

Javier Curto - Jeroni Castell.

# ARVET INTERIORS

www.arvetinteriors.com

Ctra. Santa Bàrbara, s/n  
Ap. Correus 188  
43560 La Sénia  
Tel - 977 57 02 66  
Fax - 977 57 09 37  
arvet@arvetinteriors.com

*La millor qualitat  
al millor preu*

**PF** JOIERIA

PEPITA FERRÉ

C/ Sant Antoni, 20 - Tel. 977 57 32 49  
43550 ULLDECONA

**ILGATTOPARDO**  
burger

per menjar al teu gust



www.ilgattopardo.net • info@ilgattopardo.net  
Marcel Miralles 20 • Tel. 977 59 34 59 • L'Ampolla

**ILGATTOPARDO**  
ciberc@fè

per connectar-te

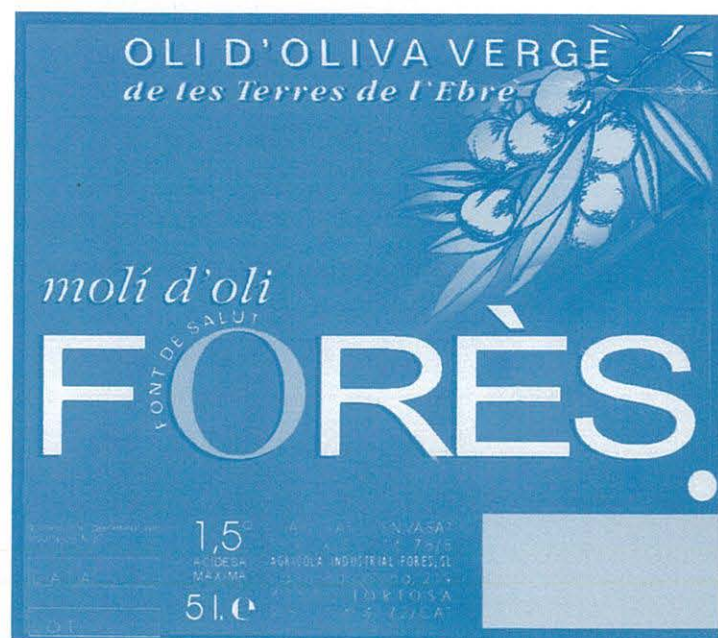


www.ilgattopardo.net • info@ilgattopardo.net  
Marcel Miralles 20 • Tel. 977 59 34 59 • L'Ampolla

*molí d'oli*  
FONT DE SALUT  
**FORÈS**

“Molí d'oli Forès” es una almazara con tres generaciones de experiencia en la fabricación del aceite de oliva virgen. Es la mayor almazara privada de Cataluña con una producción de 1500 toneladas de aceite de oliva al año.

Dedicada casi exclusivamente a la venta a granel del aceite de oliva virgen, ahora presenta dos productos para su distribución y venta al detalle: “Forès” aceite de oliva virgen con una acidez máxima de 1,5° y “Molí del Llarg” un aceite de oliva virgen extra característico del sur de Cataluña con un sabor dulce frutado de oliva madura que lo hacen único en el mundo.



Agrícola Industrial Forès, S.L.  
C/Barcelona, 219  
43500 Tortosa  
agricolafores@terra.es  
TeleFax: (+34) 977 44 07 06



Distribució LABERNIA I FILLS SCC

Major, 106 - Tel. 977 72 00 81  
43550 ULLDECONA

CAMPING LA GRAELLA  
DE ROSA

CARNS A LA BRASA A  
L'ESTIL DE L'URUGUAY

L'AMPOLLA



**JOSEP PASALAMAR**

FRUITES, VERDURES i QUEVIURES

*Qualitat i servei!*

Hípica de la Cruz

Principal Importador de  
pura raza FRISSON  
A partir de los 8 meses



608 934 386 • 619 378 733 • 977 450 888



Avgda. Catalunya, 3  
43516 GODALL (Tarragona)  
Tel. 977 73 80 77  
Tel. mòbil 670 06 87 48  
Fax 977 73 81 98



**RENAULT**

MANEL ROCA CARAPUIG

Vendes i Tallers:  
Ctra. Vinaròs, s/n - Tel. 977 72 03 09  
ULLDECONA

# SPINCA

**LLIBRERIA - PAPERERIA  
OBJECTES DE REGAL  
PREMSA**

Major, 120 - Tel. 977 72 00 24 - Fax 977 72 14 21  
43550 ULLDECONA

## 10è Aniversari

El passat disset de novembre vam celebrar el 10è aniversari de la nostra fundació. Va ser un dia absolutament inoblidable; per l'esdeveniment que es celebrava, per com va anar tot i per la repercussió que va tindre. Molta il·lusió i esforç havíem posat en aquest dia. Per això vam decidir nomenar a Mauricio Pochettino "soci d'honor 2006". Una de les primeres visites que va rebre la penya va ser la seva, juntament amb el porter Toni Jiménez, era a principis del maig de 2007 i ara, coincidint la seva retirada amb el nostre aniversari, vam creure que era el moment de nomenar-lo soci d'honor i agrair-li tot el que ha fet pel nostre club i, de retruc, per la nostra penya. Al mateix temps vam cursar l'invitació al primer accionista del R.C.D. Espanyol, José Manuel Lara Bosch i al Consell de l'Espanyol per que vinguessin les persones que ells consideressin oportú, finalment van ser el conseller Sr. Rocha i el vice-president Sr. Perelló. A aquests noms havíem de sumar-li els de l'ex-entrenador Paco Flores, amic de la penya, i el del portaveu del grup alternatiu "Espanyol 3.0", Josep M<sup>a</sup> Piera, acompanyat per bastants membres del seu grup i l'ex-vicepresident Alfred Torras també amic de la penya. Amb totes aquestes personalitats confirmades l'èxit estava assegurat. Però tantíssima expectació, ens va

arribar a sorprendre. Tots els mitjans de comunicació van estar a Ulldecona. La nostra penya, una vegada més, es va convertir en el centre de la vida del club.

La tarda-nit va ser un èxit. Primer conferència de Lara, vora dos-cents cadires totes plenes i gent de peu, després el nomenament de "Poche", com a soci d'honor, el reconeixement a José Masdeu, soci número 1 de la penya, i intercanvi de records amb el club, l'ajuntament i la penya. Després de la projecció d'un audiovisual, preparat per la nostra pubilla Carme, amb totes les activitats de la penya en els deu anys i un record molt especial per als socis que ens han deixat en aquest període. El tancament del actes el va fer l'alcaldesa Núria Ventura i un castell de focs.

Per acabar la vetllada sopar de germanor, tot i que el vicepresident el Sr. Perelló pareixia no estar tant per la germanor, amb cent trenta assistents i actuació del grup "Malditos Roedores" en la cançó que van compondre per a "Poche" com estrella del seu repertori. Va ser una nit gran, a l'alçada del que aquests deu anys es mereixien! Esperem poder celebrar molts mes aniversaris! GRÀCIES A TOTS ELS QUE HAN FET POSSIBLES AQUESTS MARAVELLOSOS DEU ANYS.







### Antonio Martín

Antonio Martín era un auténtico desconocido para el Espanyol y su entorno, el Espanyol para Martín también, hasta la última ampliación de capital. En ese momento, y de la mano de Morlanes, el Espanyol aparece en su vida y viceversa. A pesar del poco tiempo que lleva en el espanyolismo no ha pasado desapercibido aunque su primera intención era la de no ser protagonista de grandes declaraciones... Pero parece que la convivencia con Dani, maestro del populismo, le enseñó que no llegaría lejos si no "movía" la cartera con generosidad y aparecía en todos los eventos sociales.



**Empecemos por aquí Antonio; parece que ha aprendido rápido lo que es el populismo; no debe ser difícil, tantas horas con Dani, mejor maestro no va a encontrar.**

No estoy de acuerdo; yo no creo en el populismo sino en el rigor y las cosas bien hechas. Por lo tanto el discurso de Antonio Martín y Quat desde que entramos en el Consejo del Espanyol siempre ha sido el mismo; queremos un gran club, queremos que se hagan las cosas de forma rigurosa y queremos compromiso en toda la entidad.

**Pero sí que es verdad que al principio parecía que prefería estar en un segundo plano y ahora no hay acto del espanyolismo que no aparezca Antonio Martín.**

No es exactamente así. Hay actos a los que mi agenda y mis responsabilidades empresariales no me permiten acudir;

y a los que acudo es por dos razones fundamentales, una: porque creo en el "compromiso" que reclamo, y aunque a veces resulte duro después de muchas horas de trabajo, considero que es mi obligación acudir y apoyar con mi presencia al Espanyol y sus gentes; y segunda, porque mal se puede pretender un cambio en ningún sentido en la entidad si no se está en contacto continuo con la masa social y se escucha lo que sus socios quieren o perciben como mejor para su club.

**Rebobinemos; ¿como se llega, de repente y sin pasado perico, a un club de fútbol a gastar dinero sin haberlo vivido antes?**

**El Espanyol, para Quat, es un compromiso y una apuesta clara y firme.**

Creo que la vida nos ofrece las oportunidades cuando verdaderamente estamos preparados para aprovecharlas, mi ilusión y sentimiento por el Espanyol es íntimo y de muy antiguo (como el de tanta gente que siente los colores pero no puede permitirse, por lo que sea, acudir cada domingo al campo). He "vivido" Espanyol desde muy niño, aunque no siempre con posibilidades de estar implicado. Así, en el momento que se plantea la ampliación, y de plena coincidencia con mi socio Agustín Navas, estando ambos convencidos del gran potencial de crecimiento que tiene el Espanyol, lo hacemos y punto. De aquí viene el compromiso de Quat. No hay que darles más vueltas.

**Está muy bien lo del compromiso de Quat; pero ustedes no eran accionistas, no habían vivido el mundo del Espanyol desde la primera línea. A ustedes, por entendernos, les va a buscar Morlanes. Esto no es una empresa donde se busquen dividendos, esto es un sentimiento, no debe ser fácil, de golpe y porrazo, convertirse en el tercer accionista del Espanyol y empezar a dedicar horas de trabajo y dinero. Esto es un cambio en la vida.**

No, esto es una apuesta clara y firme por el Espanyol. Nosotros sabíamos que si comprábamos poco capital social hacíamos poca inversión pero, entonces, nuestro peso e influencia en el club también sería irrelevante; en cambio si acudíamos a la ampliación con un seis o siete por ciento era mayor el esfuerzo y la inversión pero también nuestra capacidad de influencia crecería con ello. En cuanto a lo del sentimiento tenéis vosotros razón, el Espanyol para nosotros en Quat también es un sentimiento y por eso difícilmente se

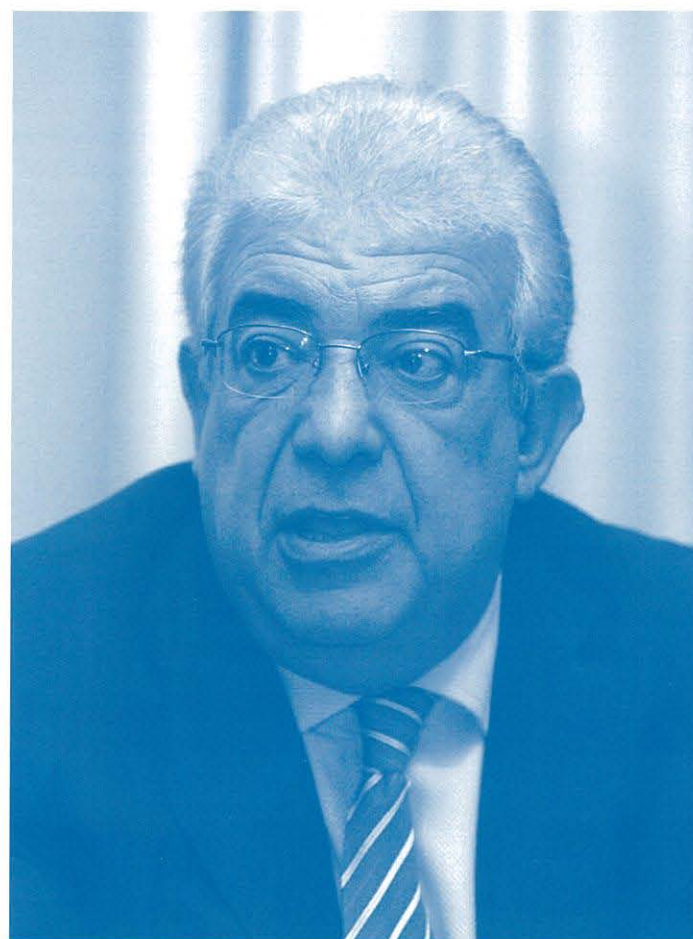
**Mi socio, Agustín Navas, y yo estamos convencidos de que el Espanyol tiene un gran potencial de crecimiento.**

puede reducir a cifras.

**A las primeras de cambio su nombre y el de su socio en QUAT, Agustín Navas, se ven en el centro de la polémica. Cuando parecía que habían llegado al Espanyol para formar equipo con Dani, salta la noticia de que, parecía, que tenían acuerdo con Lara. Finalmente después de mucha tensión y reuniones emiten un comunicado donde dan su apoyo a Dani, pero solo hasta Cornellá.**

No, nosotros no llegamos para hacer equipo con Dani. Entramos como accionistas para aportar nuestras ideas y nuestro granito de arena al club y por tanto podíamos, y

**Dimos el apoyo a Dani, pero no un apoyo incondicional sino como una forma de ayudar a la estabilidad de la institución y porque creíamos que Claudio Biern no era renovación.**



creo que debíamos, hablar con todos aquellos que también forman parte de la entidad.

**Se llegó a rumorear una posible ruptura en QUAT por discrepancias entre los dos accionistas de Quat. ¿Era cierto?**

Esto es cierto. Mi socio; Agustín Navas, entendía que debíamos dar el apoyo a Claudio Biern y yo pensaba que no, porque Biern no era renovación. Finalmente y de mutuo acuerdo decidimos dar el apoyo a Dani, pero no un apoyo incondicional sino como una forma de ayudar a la estabilidad de la institución.

**Pero esa estabilidad debía de ser para algo. Debieron negociar un plan estratégico para dirigir el club...**

No, nosotros ni buscábamos ni queríamos protagonismo alguno. Entendíamos que Dani, en esta etapa era el que mejor podía desarrollar un plan gestado por él y su equipo para llegar a Cornellá-El Prat con garantías; pero eso, a nosotros no nos condicionaba más que en razón de la cohesión y estabilidad que entendíamos precisa y necesaria para la entidad.

**Al cabo de pocos meses, estando usted de viaje, Dani nombra un nuevo Director General Ejecutivo. Esto suponía la salida de Morlanes, la persona que les trajo a ustedes al Espanyol, como Consejero Delegado. ¿Le pareció bien?**

Entiendo que la forma en que se hizo es incorrecta y nunca he llegado a entender ese cambio. Un cambio como este, creo, se debe debatir antes de que se produzca y no se hizo; es más, creo que se aprovechó mi ausencia para llevarlo a cabo. Nuestra reacción en Quat fue la de dimitir de la comisión delegada y de la portavocía del Consejo porque entiendo que no tenía ningún sentido continuar en esos puestos. Si a una gente tan comprometida como nosotros con el Espanyol se la deja al margen de una decisión tan

**Nunca he entendido el cambio del Consejero Delegado, creo que se hizo de una forma incorrecta y que las explicaciones que se me dieron no se ajustan a la realidad.**

importante, la responsabilidad y el rigor que predicamos nos obliga a esa reacción meditada y medida: presentar aquellas dimisiones pero sin dinamitar la estabilidad del club y permaneciendo en el Consejo de Administración.

**¿A su vuelta pidió explicación a Dani por esto?**

Por supuesto que la pedimos, pero las explicaciones que se nos ofrecieron ni nos convencieron ni se ajustaban, en lo que nosotros sabíamos, a la realidad de lo acontecido.

**¿Con el nuevo director general ha notado una mejora en el funcionamiento del club que pueda dar explicación al cambio?**

No. Ya os digo que no. Ni lo entendimos en su momento, el cambio, ni lo entendemos ahora. Pero como sólo somos accionistas minoritarios tenemos que aceptar lo que decida el presidente aunque no lo compartamos y, al mismo tiempo, apoyar sin reservas a la persona que ha entrado por el bien del Espanyol -Pedro Tomás- a la que no cuestionamos, pero a la que tampoco se nos dio la oportunidad de valorar en su momento para opinar sobre el cambio que se hizo.

**Hablando del Director General; en una entrevista hace unos meses el Sr. Tomás dijo refiriéndose a "Espanyol 3.0" que eran unos alevines. ¿Qué opinión tiene de estas declaraciones?**

Pienso que Pedro Tomás, con estas declaraciones, no estuvo todo lo acertado que requerían sus responsabilidades en el club. Un ejecutivo no debe de entrar nunca en temas accionariales. Imagino que fue un desliz que, espero, haya sido aclarado entre las partes.

**Los que le conocen dicen que usted es ambicioso, en el sentido más positivo, riguroso y que su perfil no se ajusta mucho al modelo de club que tenemos.**

Creo que estoy comprometido con lo que realizo y que me gusta que se hagan las cosas bien. Intento exigirme mucho a mi mismo, primero, para después poder exigir a los demás y predicar con el ejemplo, algo que aprendí de mi padre. Está claro que el actual Espanyol no se ajusta bien al modelo que a mi me gustaría; yo creo en un club mucho más riguroso, con una exigencia mayor para todos, empezando por los que más responsabilidad tenemos hasta acabar en el último empleado. A día de hoy creo que hay que modificar muchas cosas para ser un club ejemplar. Nos queda camino por recorrer

**Y, ¿Cuál es su propuesta para estas modificaciones?**

Pienso que hasta llegar a Cornellá, y desde ahora mismo, tendríamos que abrir un nuevo proyecto de integración ambicioso donde todas las partes puedan dar su opinión. Este nuevo proyecto no debe nacer desde la ruptura sino desde el mayor consenso posible para fortalecer cada día más a la entidad.

**Por lo tanto; ustedes proponen estabilidad para inaugurar Cornellá.**

Estabilidad en lo institucional y una mejora constante en toda la gestión del día a día, más ambición. Y para esto no hay que esperar a Cornellá. En esto hay que trabajar desde ahora mismo.

**Parece claro, desde nuestra opinión, que el Espanyol actual no es un ejemplo del rigor que usted pide. ¿Si no se cambia, en este aspecto, que pasaría?**

La opinión más extendida es ésta, pero simplemente con la crítica no se va a ninguna parte; debemos comprometernos en una mejoría, y en lo que yo pueda aportar voy a hacerlo y también exigirlo.

**El pasado noviembre en la celebración del 10º aniversario de nuestra penya tuvimos el placer y honor de que nos acompañara el Sr. Lara. Hizo una conferencia de más de una hora. La ambición y el rigor son palabras que el también utilizó en varias ocasiones. Oyendo a los dos, uno tiene la sensación de que sus proyectos están cercanos en la filosofía.**

Si lo que pensamos es en tener un club más grande, más fuerte, más maduro, más ambicioso y más riguroso de lo que lo tenemos hoy, yo estoy en ello. Leí muy detenidamente

**Creo que el Espanyol necesita de Lara para crear un proyecto de futuro ambicioso**

te las declaraciones del Sr. Lara en Ulldcona y, en síntesis efectivamente, compartimos muchas ideas al respecto.

**También dijo Lara que un Consejo de veinticinco miembros no es operativo. Usted está en varios Consejos, ¿Cómo lo ve?**

Creo que es un Consejo excesivamente amplio, que obliga a nombrar una comisión ejecutiva para ser verdaderamente eficaces y operativos. Es cierto, y bastante obvio, que con mucha gente resulta extramadramete difícil la discusión continua y rigurosa de todos los temas. Mi propuesta de futuro es reducirlo a diez, máximo quince personas, para ganar en eficacia y operatividad.

**Y si cree que no es operativo ¿por qué hay tantos?**

Porque la decisión la tiene el Presidente, no nosotros. Y La



razón de ser tantos, me imagino que tiene que ver con la necesidad de dar cabida a todos los que han apoyado al Presidente.

**Ese día, Lara y Perelló discutieron acaloradamente durante la cena. Lara le decía a Perelló que construir un estadio no es suficiente como proyecto de club, le decía que un proyecto ambicioso es mucho más que esto. ¿Usted que opina?**

Estoy de acuerdo en que un estadio no es suficiente como proyecto; el campo tiene que ser una parte necesaria del proyecto global de club, tiene que dar el sentimiento de casa propia y fortalecer el patrimonio del club. Pero, evidentemente, junto con el nuevo campo se tienen que desarrollar un montón de facetas más dentro de la entidad si, de verdad, aspiramos a ser un gran club.

**¿Cuáles?**

Además del rigor, la planificación seria y la ambición que ya

**La inauguración de Cornellá ha de marcar el inicio de una nueva etapa en todos los sentidos.**

he mencionado antes, una de nuestras asignaturas pendientes es lograr una mayor implicación y penetración en la sociedad y que la entidad sea un lugar común de acogida y orgullo para el seguidor perico venga de donde venga. Yo creo que tenemos una masa social que no acude siempre al estadio y que no siempre hemos cuidado y atendido suficientemente bien y como se merece. Para que ese gran Espanyol que soñamos sea una realidad necesitamos crecer socialmente, tener más abonados y que la sociedad no nos perciba como unos "segundones" de nadie sino como un club con entidad y personalidad propias y alejadas de todo tipo de complejos.

**De Cornellá se ha hablado mucho, se han iniciado las obras muchas veces, ha variado el precio varias veces, pero no se ha dicho nunca de donde tienen que salir los veinte millones de euros que no tenemos financiados para la construcción. ¿Nos puede desvelar esta incógnita?**

LAR paga aproximadamente cuarenta millones de euros, más un pequeño porcentaje que se queda el Espanyol de estas instalaciones y, por tanto, si que es cierto que se genera un déficit en torno a la cifra que apuntáis. ¿Como se paga eso?; queda pendiente una cantidad importante a utilizar del crédito sindicado y además podríamos tener una inyección económica considerable si se diera la recalificación de los terrenos de la Ciudad deportiva.

**Ha tocado un tema delicado. Mucho se habla y se desmiente de Sant Adrià. Nosotros pensamos que el Espanyol debe ser, como filosofía, un club de cantera con tres-cuatro fichajes que marquen las diferencias. Pero no solo llenarnos la boca con estas frases para acabar fichando cuatro jugadores que están en el final de su carrera. Al contrario, invertir recursos para que esto sea así. En lugar de reducir terrenos, ¿no deberíamos mejorarla mucho y potenciarla? Explíquenos con claridad que es lo que se va a hacer en Sant Adrià para que todo el mundo lo entienda.**

Estoy absolutamente de acuerdo con esa filosofía deportiva de club que planteáis. Yo creo que en todo lo que hablábamos antes de un proyecto más riguroso en el club, también tendríamos que hacerlo en el fútbol base. El sistema del Sevilla o de los clubes ingleses nos sería muy aprovechable, en muchos aspectos, como referencia. Además de mejorar las instalaciones de la ciudad deportiva, deberíamos dotar al club de una filosofía de valores, conducta y compromiso que, por supuesto, debe de empezar por la base, por los más pequeños.

**Todo lo que nos acaba de decir lo subscribimos desde el principio hasta el final. Entonces ¿cuántos metros se pierden con la recalificación? ¿Piensa que el club tiene que invertir más ahí? ¿Cómo queda Sant Adrià?**

Por la información que tengo sólo vamos a perder una pequeña parte...

**¿Qué porcentaje?**

Un diez o un quince por ciento aproximadamente de los metros totales que tenemos. Aunque yo pienso que tenemos que invertir más en espacios para la potenciación del fútbol base y todo el desarrollo de un club mucho más ambicioso. Y cuando hablo de más ambición no lo hago solo de fútbol, hablo también de la sociedad. Yo creo que el Espanyol, apostando por el fútbol base, debe estar mucho más comprometido con la sociedad catalana y todo su entorno. Por lo tanto con esta operación la ciudad deportiva no debe salir perjudicada sino al contrario, si se utilizan bien esos recursos pueden servir para potenciar el nuevo proyecto global del club que queremos.

**Usted nos está hablando mucho de su nuevo proyecto a partir de Cornellá...**

No, no, yo estoy diciendo que hay que definir un proyecto hasta llegar a Cornellá para que lo podamos aplicar después. Tenemos que trabajar con tiempo si, de verdad, queremos conseguir un club modélico y con metas importantes. Tenemos que trabajar en un proyecto común y consensuado para conseguir aglutinar a los máximos accionistas y que todo el mundo se sienta cómodo.

**Dice usted; máximos accionistas. Eso, para entendernos todos, tienen tres nombres: Lara, Dani, Antonio Martín. ¿Es posible esto?**

**En mi opinión, creo que "Espanyol 3.0" se equivoca. En seis meses no creo que haya tiempo de preparar este proyecto de ambición, rigor y consenso que necesitamos.**

Creo que el Espanyol necesita de Lara para crear un proyecto de futuro ambicioso y por lo que respecta a Quat y Antonio Martín, puedo asegurar que vamos a seguir haciendo todo el esfuerzo que esté a nuestro alcance para que se integre y se sienta cómodo y representado en un nuevo proyecto del Espanyol.

**¿Se ve usted como presidente de este nuevo proyecto?**

No, no de ninguna manera. En primer lugar creo que habría que consensuar el tipo de Presidente que conviene en el futuro y que perfil tendría que tener esa figura; sinceramente yo, no me veo en esa función y, en segundo lugar, mis ocupaciones profesionales no me lo permitirían. Nuestro objetivo es colaborar y ayudar en todo lo que podamos, pero no la presidencia.

**Hablando de proyecto de futuro nos tenemos que**

**remitir al anuncio que hizo "Espanyol 3.0" en la última asamblea. Dijeron que hablarían con todo el mundo, especialmente los principales accionistas, y propondrían un nuevo proyecto a partir de este junio. ¿Han hablado ya con ustedes?**

No, no se han puesto, todavía, en contacto con nosotros. En mi opinión, creo que "Espanyol 3.0" se equivoca. En seis meses no creo que haya tiempo de preparar este proyecto de ambición, rigor y consenso que necesitamos. Cornellá debe ser un reto de todos y su inauguración ha de marcar el inicio de una nueva etapa en todos los sentidos.

**¿También en la presidencia?**

Eso, lo debe decidir en su día la masa accionarial. Hemos hablado mucho de futuro y poco de esta temporada. Empezó mal y se llegó a decir que Valverde estaba

**No me veo de Presidente del Espanyol**

**al borde del cese. ¿Qué hubo de cierto?**

Lo único que os puedo decir al respecto es la posición que mantenía Quat en ese momento. Yo propuse en el Consejo que le hiciéramos llegar a todo el cuerpo técnico el total apoyo del Consejo para evitar una falta de autoridad y falta de confianza en esos momentos delicados. Además entiendo que cuando un entrenador se hace cargo de un equipo por primera vez, como Valverde, requiere de un tiempo para obtener buenos resultados.

**Concretamos; si hubiésemos perdido contra el Valencia y Real Sociedad ¿qué habría pasado?**

No tengáis ninguna duda que nosotros hubiéramos seguido apoyando la labor de la dirección técnica y entrenador.

**Más de tres horas de conversación. Larga, tranquila,**

**A día de hoy creo que debemos modificar muchas cosas en el Espanyol para ser un club ejemplar.**

**relajada, interesante. Parece que Antonio Martín tiene todo muy claro. Empieza a sonar música de cambio y renovación en el Espanyol.**

Javier Curto - Jeroni Castell





**David Clupés**  
CATALUNYA RÀDIO

## VA DE DEBÒ?

bé la seva feina. Aquest no és el problema. El problema és que m'agradaria creure que el projecte serà finalment "el projecte".

No oblidem que s'ha passat, en pocs mesos, de tenir un entrenador a la corda fluixa a oferir-li la renovació per dos anys. Ja em sembla bé que el renoveu, però ara, si us plau, confieu-hi una mica. Deixem respirar des de la llotja i també des de la graderia. O potser demano massa? Tenir la mà fluixa al món del futbol és fàcil. No refiar-se dels tècnics, destituir-los cada dos per tres és un hàbit molt estès i l'Espanyol, prou que ho sabeu, no n'ha estat una excepció. Al futbol hi ha molts calers en joc, però més calers que es perden si no es fa una bona aposta, un bon projecte. Cal pensar-se les coses dues i tres vegades abans d'engegar projectes. L'últim fa bona pinta, molt bona pinta. Però m'agradaria saber si l'anàlisi ha estat profunda. M'agradaria saber si al club s'han assegut a la taula i han plantejat: volem un equip així, que jugui així, amb aquest tipus de jugadors, amb un entrenador així... S'ha fet aquesta anàlisi i després s'ha fitxat Valverde pel seu perfil? Han dit: ell és l'entrenador perfecte? O potser hem tornat a provar sort a veure què passa?

A l'Espanyol li fa falta un projecte. Cal desterrar les improvisacions i enterrar aquest sentiment típicament blanc-i-blau d'encomanar el futur als déus. A l'Espanyol li fa falta saber cap on va. A l'horitzó s'hi dibuixa un estadi, però també cal dibuixar-hi un equip. La gent hauria de poder identificar l'Espanyol amb alguna cosa a la gespa. Planter, està molt bé... però també saber què volem i on anem. Confio en Paco Herrera, diria que és dels que pensa que primer cal construir una idea, una manera de jugar. El projecte Valverde pinta bé. Però no em puc estar de fer-me la pregunta: aquest cop, va de debò?

L'Espanyol ha renovat el seu tècnic Ernesto Valverde per dos anys. Dos anys més de contracte oferts a meitat de temporada. Negociació ràpida, acord firmat i tots contents. El club aposta per un projecte. Dos anys perquè Valverde faci i desfaci. Dos anys al costat d'un director esportiu, Paco Herrera, que sembla que té les idees clares. Dos anys en què Valverde pot construir un equip que, fins ara, no ens ha desagradat gens. Tècnic, doncs, consolidat i projecte amb cara i ulls...

Aquesta és la notícia i la meua reflexió: va de debò? Permeteu que posi l'interrogant, encara que sigui petit. És veritat que el club ha fet una aposta, però també estic convençut que molts, com jo, no posarien la mà al foc perquè l'Espanyol tingui el mateix entrenador d'aquí a dues temporades. I tant de bo m'equivoqui! Però aquest dubte neix d'unes inèrcies que han arrelat a Montjuïc. En aquest club, en els últims anys, la paraula projecte ha estat maleïda. Projecte Juande Ramos, projecte Clemente, projecte Luis Fernández, projecte Lotina... i podríem seguir amb projecte Morgado, projecte Corominas, projecte Cristóbal... L'afició de l'Espanyol ha sentit milers de vegades la paraula projecte i, ara, jo diria que n'hi ha un bon grapat que dubten del "projecte Valverde". No dubten de la capacitat del tècnic. Personalment, crec que l'Espanyol ha encertat i ha fitxat un entrenador que ofereix un futbol que feia falta a Montjuïc. Un futbol atrevit. Valverde és molt bon entrenador i estic convençut que farà



**PREFABRICATS I  
SUBMINISTRAMENTS  
PER A LA CONSTRUCCIÓ**

Tenda i Magatzem a la Plaça Catalunya  
Tel. 977 72 00 34

Magatzem i fàbrica a ctra. La Sénia  
Tels. 977 72 02 35 - 977 72 02 66 - Fax 977 72 03 68

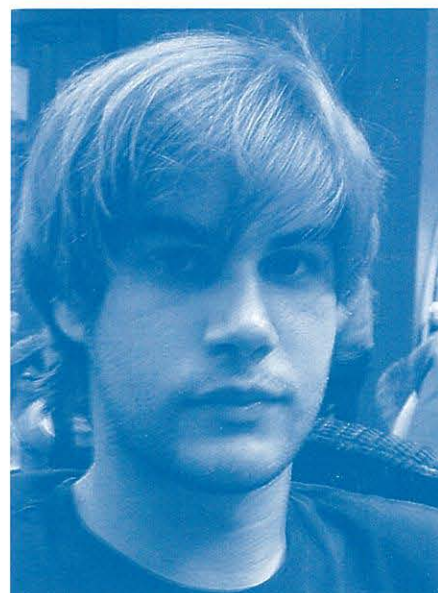
**Nofre, S.a.**  
**ULLDECONA**



**EXCLUSIVES  
SUBIRATS**

**Jordi Madueño Mulet**

Tel. 977 572 807 - Mòbil 609 146 448  
C/. Hospital, 26 - 43558 FREGINALS (Tarragona)



**Eduard de Batlle**  
RAC-1

## QUINA NIT LA D'AQUELL DIA!

Dimecres, 13 d'abril. 08:11. Desperto en una habitació d'hotel. L'alarma del mòbil no ha tingut pietat. Em dutxo, em vesteixo (ràpid i malament) i marxo deixant l'habitació feta un nyap. Portem gairebé tres dies a Madrid i comença a fer-se llarg. Surto al carrer i camino Castellana avall. Veig el Bernabéu i me n'adono de la importància dels esdeveniments que ens vindran a sobre en qüestió d'hores...

12:32. Arribo a la carpa de l'Espanyol després d'haver passat per l'hotel de l'equip, i havent gravat un parell de butlletins. Parlo amb gent de Cassà, de Reus, de Tremp, de Mataró, d'Ulldecona (com no, els d'Ulldecona)... M'encanta escoltar-los, a tots. Però involuntàriament fan que els nervis comencin a aparèixer. I encara falten 9 hores...

Dino amb els companys de la ràdio en un restaurant de mala mort. Els que són culers em vacil·len. Aquest cop no entro al drap. Ja tinc més el cap a l'estadi que en aquella taula.

17:25. Més butlletins i de nou cap a la carpa, que ja és plena. Per moments se'm posa la pell de gallina, i el nus a l'estómac es fa evident. Saludo algun vell amic entre la multitud i gaudeixo mínimament de la festa. Arribo a la conclusió, mai oblidada, que els pericos són la llet. Torno a l'hotel de l'equip. Pel hall ja és difícil caminar. Veig moltes cares conegudes i, sobretot, bufandes. A l'entrada un noi reconeix el micròfon i demana fer-se una foto amb mi. Amb mi? Si jo no sóc ningú! No li dic res, però segurament la foto m'ha fet més il·lusió a mi que a ell.

19:20. Me'n vaig cap a l'estadi. Aquí començarà tot. Faig una primera inspecció al Bernabéu, encara buit. Majestuós. Aprofito els últims moments amb el perico que porto a dins i m'acomio d'ell. Agafo l'inalàmbric; és hora de treballar. Espero l'arribada de l'autocar de l'equip a Concha Espina amb Padre Damián. És gairebé impossible veure res. Camino entre la gentada, milers i milers de pericos amb la il·lusió i l'orgull dibuixats a la cara. Ara ja sí. Tot em tremola, però els nervis no m'impedeixen sentir que aquells moments els recordaré sempre.

19:52. L'autocar dels jugadors arriba al Bernabéu. A dins tota la plantilla salta i crida, contagiada per la massa. Pochettino i Zabaleta ho han començat tot. Torno a entrar al Bernabéu, aquest cop amb les graderies ja mig plenes. Penso que passi el que passi en la final, aquesta afició ha tornat a demostrar que és el millor d'aquest club.

21:47. Comença la final. Estic assegut a primera fila, tot just a tres metres de la banqueta de l'Espanyol. Tinc al darrere mitja dotzena d'aficionats del Saragossa, que de moment es comporten bé. Marca Tamudo, empata Ewerthon, i Luis García torna a avançar l'Espanyol. Descans. Fins ara he estat relativament aïllat de l'eufòria. El soroll i algun crit excessiu han començat a castigar la veu. Els del Saragossa s'han portat bé. A la segona part em moc cap a un córner, ara sí envoltat pels nostres. Coro atura el temps en una eterna cavalcada i acaba marcant. Els del meu voltant embogeixen.

Em cau el micròfon, els auriculars... Algú m'abraça. Amb el quart de Luis Garcia gairebé no queda veu. Aquest cop, enloc d'una abraçada, em cau un xoriço per sobre l'espatlla. Sí, han llegit bé, un xoriço. Xiulet final. Entrega de la copa i salto al camp. Indescriptible.

Diria que el millor de tot és mirar la graderia i veure les cares. Aquelles cares de cada diumenge a Montjuïc, ara desencaixades per la felicitat.

Dijous, 14 d'abril. 06:12. Deixem Madrid per tornar a casa. Estic fet pols, però no em puc queixar. Sóc un dels privilegiats que podrà tornar en avió...

Encara ara algunes vegades desconecto involuntàriament i em tornen al cap imatges d'aquell dia. Espero que em perdonin, però volia compartir amb vostès aquesta batalla, que d'aquí a uns anys explicaré a fills i néts. Els diré que ser de l'Espanyol és, malgrat tot, el millor d'aquest món. I, per descomptat, que passin sempre que puguin per Ulldecona.

## SI LA PILOTA ENTRA



Fa dies que estic pensant sobre que m'agradaria parlar enguany a la revista de la Penya, perquè l'actualitat de l'Espanyol varia a cada partit, en funció del resultat.

És evident que les coses han millorat des de l'aquellarre d'Ulldecona, aquell ja llunyà 17 de novembre de 2006. L'Espanyol feia pocs dies que havia estat eliminat de la Copa del Rei pel Rayo Vallecano

i només havíem aconseguit guanyar el Celta (2-1) en Lliga, l'equip no jugava a res i les coses pintaven malament, tot i l'esparançador empat, sobretot pel joc ofert, a casa davant el València (1-1).

**S'equivoca amb el seu plantejament de deixar fer i desfer a l'actual junta directiva. Lara s'ha d'implicar en el projecte de futur de l'Espanyol**

El **Lara** va parlar, va oferir una roda de premsa a Ulldecona, en l'acte de celebració del desè aniversari de la Penya, que va encendre totes les alarmes del club. **José Manuel Lara**, màxim accionista de l'entitat, és una persona que no deixa indiferent, un gran empresari, ben connectat, i a sobre un espanyolista de pro, però que s'equivoca amb el seu plantejament de deixar fer i desfer a l'actual junta directiva. **Lara** s'ha d'implicar en el projecte de futur de l'Espanyol, perquè si volem fer el salt de qualitat necessitem del suport de tothom, però sobretot del màxim accionista.

És evident que les agres disputes que ha mantingut amb l'actual Consell fan difícil la reconciliació, però crec que s'ha de fer un esforç per part de les dues parts, perquè hi ha una cosa molt més important que ells, el Club. L'Espanyol ja existia abans d'ells i continuarà existint quan ja no hi siguin.

Però el futbol és capritxós i té aquestes coses estranyes, que fan que allò que pareixia impossible es produeixi, així va ser com un gol de **Pandiani**, en temps de descompte del partit davant de l'Athletic de Bilbao (3-2), va fer que les declaracions realitzades pel màxim accionista quedessin en un segon pla. Era la segona victòria a la Lliga i l'inici d'una ratxa espectacular, que ens portaria a sumar set victòries en els següents onze partits, fins a la desfeta de Tarragona (4-0), seguida de la píffia davant el Saragossa (1-2), però que sembla ja oblidada després dels bons resultats al camp del Celta (0-2) i a Livorno, en copa de la UEFA (1-2).

Sembla que **Ernesto Valverde** ha trobat l'equip ideal, i a més a més, ha aconseguit que l'equip torni a jugar una mica a futbol, en són clars exemples alguns partits de la UEFA, però també les victòries davant el Sevilla, el Barça o l'Atlètic de Madrid.

Però també ha aconseguit que l'equip sigui difícil de guanyar, encara que jugui malament no perd l'ordre, ni la serenitat i ha aconseguit treure bons resultats tot i no fer un bon partit (Betis (1-1), Deportivo (0-0), Getafe (0-1)). Per tant crec que esportivament hem de ser optimistes i pensar que aquest equip encara pot créixer més.

Tenim una línia defensiva jove, de qualitat i gairebé de casa (**Chica, Torrejón, Jarque, Moisés, Zabaleta**), compensada per la presència d'homes veterans que aporten regularitat i experiència (**Velasco, Moha, Pandiani, Rufete**), si a més a més tenim en compte la qualitat d'homes com **Tamudo, de la Peña** o **Luis García**, l'equip, com ha demostrat, pot guanyar a qualsevol. Però hem de mirar més enllà, perquè aquest equip només juga bé a futbol quan **de la Peña** està inspirat i no té substituït!!!

Pot ser **Julián López** o el desconegut **Jonatas** seran la solució, però de moment aquesta sembla ser la posició més feble de l'equip. Per tant és necessari posar-hi remei. Però, aquest no és l'únic error, sembla que a l'Espanyol no

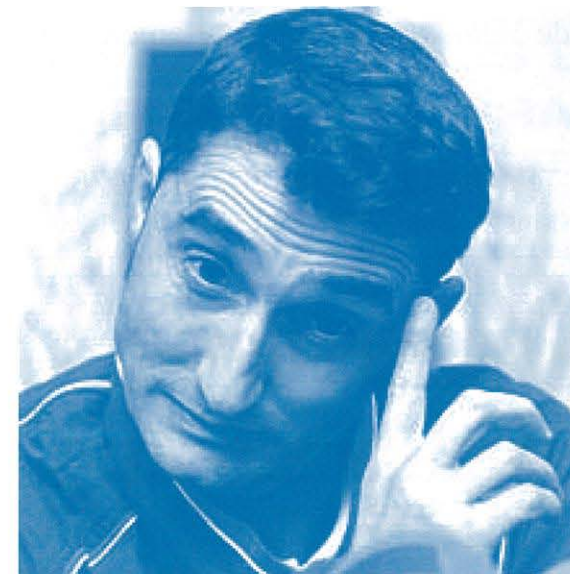


n'aprendrem mai amb els fixatges, perquè com és que cedim un jugador, jove i amb projecció, com **Sergio Sánchez** i malgastem els nostres escassos recursos econòmics amb algú com **Peixoto**, molt bo sobre el paper, però que encara no ha debutat. O encara pitjor com és que no hem millorat la clàusula de rescisió de **Dani Jarque**, nou milions d'euros, baixa si tenim en compte que és un jugador a l'alça i que el 2009 acaba contracte, no m'agradaria viure un segon cas **Lopo**, i que el deixem marxar per pràcticament res.

És evident que aquest Consell no aprèn dels errors del passat, errors que de moment la bona marxa esportiva estant tapant, com per exemple firmar **Valverde** per un any, estar a punt de fer-lo fora, per després renovar-lo fins al 2009.

**Aquest Consell a vegades sembla tenir la flor al cul**

A això jo li dic improvisació, fer les coses sobre la marxa i en funció dels resultats sense tenir un projecte definit a mitjà termini. Quan és ben senzill, perquè a més a més aquest Consell a vegades sembla tenir la flor al cul, han fixat un entrenador



que treballa la cultura del planter, en un moment en què ha arribat al primer equip una fornada de joves amb qualitats per esdevenir bons jugadors de primera divisió (**Chica, Jarque, Torrejón, Moisés, Sergio, Julián, Coro**), fet que ha coincidit amb la recuperació del millor **Tamudo** i del millor **Pandiani**, amb un **Rufete** que torna a treballar com mai, o fins i tot un **Riera** que lluita i ofereix dosis de bon futbol, si fins i tot **Moha** està despuntant en els darrers partits o **Lacruz** sembla un futbolista professional. Per tant hem d'aprofitar la conjuntura i consolidar aquest bloc, per fer-lo encara més competitiu.

La filosofia que fa anys gairebé tothom li reclama a aquest Consell, gent de la casa, menys fixatges estranys i jugadors contrastats amb experiència per a compensar i tirar del carro de l'equip. Sembla senzill, no? Doncs, fixatges com **Costa, Peixoto, Jonatas, Fredson, Lacruz**, ho desmenteixen. Per tant siguem seriosos, sembla que les coses podrien canviar, tornem a estar en un punt d'inflexió, escollir anar cap a amunt o tornar a mirar de reüll la zona baixa, hem d'apuntalar aquest equip i en un parell d'anys poder lluitar per estar a les competicions europees i continuar patint, com sempre, però per un objectiu ambiciós i no pas per la supervivència.

Passi el que passi només estic segur d'una cosa sempre hi haurà pericos, és un sentiment irreductible, sinó com s'expliquen els deu anys de la Penya Blanc i Blava d'Ulldecona, per l'esforç de pocs però que estimen realment els colors del seu equip, perquè viuen l'esport amb passió i el fan una part important de les seves vides. Gràcies per haver pogut compartir aquests deu anys amb vosaltres, espero poder compartir-ne molts més. Visca l'Espanyol!

Francesc d'Assís Serra Vilalta  
Tarragona, 15 de febrer de 2007



CONSULTORIA EUGENI, SL

Assessorament Fiscal, Comptable i Laboral  
Auditories de Comptes  
Planificació Fiscal i d'Inversions  
Assegurances  
Agent col·laborador de Banc de Santander

C/ VIDAL I BARRAQUER, 22 - BAIXOS  
TEL. 977 57 32 90 - FAX 977 57 32 69  
E-MAIL: EUGENI@EUGENI.COM - WWW.EUGENI.COM  
ULLDECONA



S E R V E I S  
M A Q U I N À R I A  
I N C O R P O R A T S

649 92 45 75 Tel. i fax 977 70 52 74  
43870 AMPOSTA



CONGELATS

**FRIMONT, SA**

Av. Pare Palau, 7 A

Tels. 977 72 00 20 - 977 72 05 78

**ULLDECONA (Tarragona)**

**MARRO**



Tel.: 977 45 02 18

Ctra. N-340, Km. 1086  
43896 L'ALDEA (Tarragona)

ferreteria i  
electrodomèstics

**JOEL**

Tarragona, 2 - 43895 L'Ampolla - tel. i fax 977 46 07 11



**MAPFRE**

JOAN RAMON BO MELICH

AGENT D'ASSEGURANCES  
Nº DE REGISTRE 53908

Barceloneta, 8  
Tels. 977 46 04 22 / 690 665 346 - Fax 977 46 04 22  
43895 L'AMPOLLA  
e-mail: jrbomeli@mapfre.com

PROMOCIONES INMOBILIARIAS

**SEGARRA**

Promoción, Construcción y Venta  
de Villas, Chalets y Apartamentos

Plaça González Isla, 4  
Tels. 977 59 34 33 - 977 46 01 78  
**L'AMPOLLA**

**DISTRIBUCIONS  
COLOMINES S.L.**

**L'AMPOLLA**  
Tel: 607 20 48 61

TABERNA  
**CASA PILARA**

Especialitat en lo millor rapitenc  
de les Terres de l'Ebre

**L'AMPOLLA**

Opinions



## LA VIDA DESPRÉS DE CORNELLA-EL PRAT

Començo aquestes línies un dimarts de carnaval a la nit llarga i boja de Sitges. Que és una espècie de matinada de los 'cuchillos largos' on mai m'agradaria enracordar-me d'on és ni com ha estat tot. Hi sóc a Sitges i de Sitges, un poble mariner, molt a prop de Barcelona, on l'Espanyol es viu tan intensament com el que significa tenir, segurament, la penya més gran de tota Catalunya. Un poble distant d'Ulldecona, però on uns quants van decidir fa ja molts anys complicar-se la vida amb això dels colors blanc i blaus sense saber que mai podrien defugir de miltància. Perquè això enganxa tant que forma cada pas del dia a dia, et complica l'existència i, fins i tot, t'arriba a irritar. En el fons crec que ells, els penyistes i els afeccionats, l'únic que esperen és que la pilota entri. Els demés debats són estèrils.

Perquè a voltes, un club de futbol viu d'això. Que la pilota acabi entrant o no defineix l'estat d'ànim d'una entitat i més que segurament els seus números a final de temporada. Us dic això, perquè, sense cap mena de dubte, el meu poble, Sitges, serà un dels més devots de l'Espanyol i, aquí, a la gent tant se'ls refot que hi hagi un president que vengui escopinys, com que hi hagi un màxim accionista que editi llibres arreu del món. El que senten i volen es que cada diumenge hi hagi alegria. Que tot es llenci al camp i que l'entorn tingui la mínima incidència possible, quelcom que a l'Espanyol sembla impossible amb la mania eterna de tirar-nos els plats pel cap.

No. Mai m'he posat a pensar el que sent la gent del meu poble amb això de l'Espanyol, però el que sí que veig és una llum d'esperança. Alguna cosa està passant en l'horitzó del club perquè molts pensin i sentin que d'aquí a uns anys tot serà millor. I això passa per aquest desitjat camp -quan collons que triga això de Cornellà-El Prat-. La panacea per a molts, el pecat de marxar de Barcelona per uns altres i el futur d'un club que mereix més del que li donen per uns altres.

M'imagino a la gent del meu poble anant a Cornellà. I jo, entre ells, gaudint de la llibertat d'un espai propi que suposo que sabrem aprofitar. M'imgagino a Daniel Sánchez Llibre

**Lluís Miguelsanz**  
DIARI SPORT

inaugurant l'estadi. Tallant la famosa cinta rodejat de més de 40.000 persones corejant el seu nom. Mirant al cel i pensant, ell, només ell, que el futur de l'entitat està a les seves mans. ¿Canviarà aquest dia la història o tot seguirà com fins ara? No ho sé. I això és el que està fent palpar, hores d'ara, a una bona part de l'entorn blanc i blau. L'Espanyol és una Societat Anònima Esportiva i, com a tal, està regida per les accions. Qui paga, mana i, per tant, qui en té més, domina el 'cotarro', però aquest club està viu i estarà viu, independentment de les persones. Però tornem a l'escenari de finals del 2008. M'imaginava a l'espanyolisme inaugurant Cornellà-El Prat i cridant "Dani quédate", com aquell magnífic maig del 2000 on mil generacions blanc i blaves vam saber que era un títol. Suposo que, des d'Ulldecona, aquests crits de la massa periquita no seran ben rebuts. Però, nois, igual algú, algun dia, mirarà els números. Firmarieu dues Copes del Rei, no baixariu mai a Segona i anar quatre anys a Europa en deu temporades. Sí, i això ho ha portat el Dani. I, a més, un camp 'nou', una ciutat esportiva i un deute que, miri com es miri, està mínimament controlat. Sí. Això ho ha portat el Dani. Nois, també és cert que hem viscut a l'abisme i que hem estat més de quaranta minuts a Segona -Murcia i Real Societat- però el ben cert és que mai l'adrenalina perica havia sobresortit tant. Això és el club. Un conseller, una nit em confessava que el Dani dirigia el club en un caos controlat i, de ben cert, que ha estat així.

Doncs arriba aquest 2008. Vaig a missa. A tallar el bacallà. No sé, però em dóna la sensació que això que passarà està més parlat i estudiat que els fonaments de Cornellà-El Prat. Em direu il·lús, però intueixo que l'Espanyol té futur. Que d'aquí uns mesos hi haurà reunió de peixos grossos -dues úniques persones seran els que decidiran- i que les accions quadraran. Que hi haurà un president executiu que no serà d'Ulldecona -impossible tu Jeroni que ens baixes a Segona en una sola temporada- però que serà d'alguna localitat catalana que rimi amb la teva i, no sé perquè, però veig un bon futur. Perquè en el fons, independentment de tantes òsties, l'Espanyol mereix estar per sobre del que pugui intuir la gent formal i normal. El que importa és el sentiment superant mil guerres personals i odis que no tenen cap sentit.

És ja de dia. Clareja. Sí. Dimecres al matí. Dimecres de cendra. Primera hora. Potser moment de prendre un cafè amb llet i una pasta. Això ho farien ara, o una hora després, tots els funcionaris. Però, sabeu? Jo, encara no he anat a dormir. He ballat el Carnaval fins al final, però la frase de tota aquesta festa me l'ha dit algú que mai s'avergonyiria de sortir en aquest article. Palpant el meu cor i, potser amb massa copes de més, un perico militant i jove -això és el millor que tenim, la joventut- m'ha comentat: "Lluís, vaig estar a Mestalla, al Bernabéu i, tan de bo a Glasgow, però el que mai podré agrair és que algú, sense tenir coneixement de res, em va fer de l'Espanyol". Tant de bo, els que hagin de decidir el futur em facin trencar tant el cor com aquest compatriota sitgetà que viu i sent l'Espanyol en estat pur. Segur que si aquells que tenen totes les accions del món acaben pensant com aquest jove, el club no tindrà fre.

Lluís Miguelsanz

PD: Jeroni, aquest article va dedicat cap el murri de "l'Eudaldo", que d'aquí tres dies estarà amb nosaltres cantant els gols, vivint jornades inolvidables i somniant, com ell ja sap, que la Penya és un altra forma de viure la vida. Va per ell.

BANQUETES, BODAS, COMUNIONES  
GRAN SALÓN COMEDOR  
CON SALA DE FIESTAS

CONSULTE NUESTRAS OFERTAS  
DE MENÚS SELECTOS  
TEL. 977 593 816



**UNIPEIX**

Unió de Peixaters de Cambrils, S.L.

C/ Ferreries, 31  
Apartat de Correus 95  
43850 CAMBRILS

Tel. 977 36 92 92  
Fax 977 36 92 93  
Tel. con. 977 36 92 94  
www.unipeix.cat



Quan vam posar la penya va ser, ja, un dels components de la primera junta. Tipus peculiar on els hi hagin, Diego Gil Ferré soci de la penya desde la fundació i un despistat integral. Expliquem una anècdota: El dia que va visitar la penya Miguel Àngel Brindisi, Diego no va aparèixer en tota la nit. Tots ens preguntàvem els uns als altres; on està Diego? Ningú sabia, res i el mòbil parat. L'últim que sabíem era del dia abans que havíem estat preparant els últims detalls de l'acte i vam quedar que al dia següent ens trobàvem a les set a la casa de Cultura. Al matí següent li truquem preocupats. Que et va passar Diego? Rises a l'altre telèfon, "no me'n vaig recordar de l'acte i em vaig estirar al sofà a dormir una estona. És peculiar o no?"

En ell volem parlar, a més del moment actual de l'Espanyol, d'aquests deu anys de vida de la penya.

Quins records tens del començament de la penya?

El començament va ser molt il·lusionant, perquè persones que no teníem cap mena de relació vam començar una bonica amistat. Ningú! Ni el més optimista es pensava que arribaríem tan lluny, perquè hem de ser realistes: una penya que esta quasi a 200 quilòmetres no té les mateixes facilitats que una de Barcelona, però qui ho diria! Ara mateix quasi tots els pericos, algun cop han sentit parlar de la nostra penya.

Durant aquests deu anys hem fet moltes activitats; de quines en tens millor record?

Per a mí, són diversos els records que tinc al llarg d'aquests deu anys, però sense cap dubte el dia del centenari que vam celebrar aquí a Ulldecona va ser el que estic més orgullós, perquè vam mobilitzar a tot el poble. Sentir l'himne de l'Espanyol i el d'Ulldecona a la Plaça de l'Església cantat per l'Órfeo va ser el màxim.

Parlem també de l'Espanyol, aquesta temporada no patirem. Podem aspirar a alguna cosa més?

Aspirar! Sempre podem aspirar, però hem de ser realistes. Enguany no estem patint perquè els de baix no puntuen. Però, nosaltres sempre patim del mateix, si guanyem dos partits anirem a UEFA i si en pèrdem un ja patim que baixarem! El que ens falta es deixar treballar, i sobre tot tranquil·litat.

A què creus que es deu que haguéssim fet tant bons partits, Sevilla, At. Madrid, Barcelona, etc..., combinats en altres de tant dolents com els dos del Nàstic, els dos del Rayo a la Copa, etc.?

El que et deia! Ens falta tranquil·litat! Nosaltres, l'Espanyol, no podem guanyar a l'Atlético Madrid, Sevilla i apallisar el Barça i després perdre amb Recreativos, Getafes, Rayos, i féssim el ridícul, amb tots els respectes, amb un Nàstic de Tarragona dues vegades. Quan hem de pujar un escaló més normalment sempre fallem.

Com values les incorporacions que ha fet aquesta temporada el primer equip?

- Nul·les! Nosaltres amb els fixatges no podem fallar. No podem fixar a jugadors de quasi trenta anys que no són ni titulars ni en el seu equip. Tots els anys el mateix: Armandos Sas, Domís, Jofres, Torricellis, Raducanus, Womes etc... la llista és llarguíssima. Prefereixo jugar amb gent de la cantera i un o dos fixatges per any, però amb garanties.

I de les aportacions de la casa, Chica, Torrejón, Moisés...?

El millor de la temporada! Hem d'estar orgullosos de la nostra cantera. És magnífic veure les aliniacions dels partits i veure cinc o sis jugadors com a mínim de la cantera, quan altres equips la majoria són de l'estranger i es senten més catalans que nosaltres. Ara! Som la millor cantera d'Espanya i no ho sabem aprofitar. Nosaltres no podem ser la cantera dels altres equips.

Ara pareix que hem començat el "culebrot" per la renovació de De la Peña, fins on creus que hauria d'arribar el club per què es quedi amb nosaltres?

Espero que renovi, perquè jugadors com ell, al futbol actual són difícils de veure als estadis, el que passa és que també hem de saber on el club pot arribar.

Després de moltes temporades renovant l'entrenador any a any, aquesta temporada s'ha trencat la norma en Valverde. Quina opció creus que és millor la de les temporades passades o la d'aquesta?

Home! Que el renovin vol dir que estan contents amb ell, el que passa que amb un entrenador manen els resultats, perquè el que avui és blanc demà serà negre. Al futbol espanyol es veu improbable que un entrenador duri com un al futbol anglès que es veuen casos de deu a vint anys el mateix entrenador.

Quin futur esperes per al club?

Espero, de tot cor que hi hagi unió al consell. Que no hi hagin protagonistes, ni guerres interiors. Un equip lluitant per estar entre els deu primers, amb un estadi nou i sense problemes econòmics.



## CESTAS, REGALOS Y LOTES DE EMPRESA

DELEGACIONES EN TODA ESPAÑA

REPRESENTACIONES Y DISTRIBUCIONES  
DE ALIMENTACIÓN Y HOSTELERÍA



POLÍGONO INDUSTRIAL "EL MIJARES"  
PARTIDA RAMONET PARCELA Nº 3  
12550 ALMAZORA(CASTELLON)

964 56 22 11  
964 56 30 55

e-mail: excl.galindo@ctv.es

## La Pubilla

## Carme Castell Vidal



ho de la penya.

### Quins actes destacaries més de les festes majors?

Tots són especials i diferents entre ells, lo que fa que tothom pugui participar de les festes. La nit del pregó per la seua solemnitat, lo ball de mantons per la seua tradició, les tardes de bous i nits a la carpa pel seu ambient, les carrosses per la seua alegria... Encara que uns dels actes en el que vaig participar, també com a pubilla, més emocionants per a mi va ser el 17 de novembre el desè aniversari de la penya.

### Recordem aquest dia, com el vas viure?

Va ser un dia carregat d'emocions. Molts penyistes havíem treballat de valent per a que aquell dia fos únic i irrepetible i aquella nit vam veure més que recompensat el nostre treball.

### Des de quan formes part i que significa la penya per a tu?

Quan se va fundar la penya jo tenia set anys i des d'aquell moment que en formo part. La gent de la penya som com una gran família. En ells he compartit quantitat de moments, emocions i sobretot un sentiment. D'alguna manera sento que acompanyada de la gent de la penya m'he anat fent gran.

### Carme, sé que el 12 d'abril vas estar a la final de Madrid. Com vas viure i recordes aquell dia?

Sí, vaig estar a Madrid! Va ser un dia molt especial perquè a més a més era lo dia del meu aniversari, feia disset anys! Tenia un record molt bo de la final a Mestalla però era molt menuda llavors. Esta final la vaig poder viure més intensament. Van haver molts de moments per a recordar. Lo viatge en tota la gent de la penya, la trobada en amics a les carpes i la festa, lo primer gol, lo partit en sí, la celebració de després, veure Madrid ple de blau i blanc,... Encara que, per a mi, el moment per excel·lència va ser quan l'autobús de l'equip passava per la Castellana. Va ser increïble quan tota la gent es va tirar al carrer per a rebre a l'equip. Va ser en aquell moment quan vaig saber que aquell dia seríem campions. Va ser lo "cumple" de la meua vida!

### Tornant a les festes majors, quina creus que ha de ser la funció de les pubilles durant aquestes?

Cada pubilla representa la seua entitat de cara al poble i entre totes representem al poble, però sobretot penso que aporten vistositat i joventut a les festes.

### Parlem també una mica del nostre poble, que t'agrada més d'Ulldecona?

Com cada any per a les Festes Majors d'Ulldecona la nostra entitat ha estat representada per una pubilla, l'any del nostre aniversari la penya ha tingut l'honor de tenir com a pubilla la senyoreta Carme Castell Vidal.

A continuació intentarem amb unes breus preguntes, presentar-la als socis, conèixer-la una mica més a fons i saber que li va semblar la seva experiència com a pubilla. En primer lloc, Carme, explica'ns una mica qui ets, quan i on vas néixer, a què et dediques, quines afeccions tens, en definitiva les típiques preguntes per saber d'on véns i on vas...

Em dic Carme, vaig néixer el 12 d'abril del 1989 i a partir de l'any passat el dia del meu aniversari són dos les coses que he de celebrar. Estic estudiant i als estius treballo com a socorrista a la platja o a la piscina. M'agrada llegir i escriure, nedar, jugar en lo meu cosí petit, escoltar bona música, sortir de festa amb els meus amics i, sobretot, el futbol.

Com et defineixes com a persona, és a dir, quins trets del teu caràcter destacaries més per què ens fem una idea de com ets?

Sóc una persona extrovertida, i a la vegada, reservada per a les meues coses. Activa, impulsiva i carregada d'inquietuds.

Què et va semblar l'experiència com a pubilla?

Va ser una setmana màgica que vaig intentar aprofitar al màxim. Em feia il·lusió el fet de ser pubilla i encara més ser-

STI  
MONTSIA

c-system

SERVEIS I TECNOLOGIES  
DE LA INFORMACIÓ

Carrer Major, 134 Telèfon/Fax 977 72 07 46 ULLDECONA  
<http://www.stimontsia.com> [info@stimontsia.com](mailto:info@stimontsia.com)

## Carme Castell Vidal

La seua gent, el seu ambient, el clima tranquil del Mediterrani, la seva situació, a prop de la muntanya i a prop de la mar, és un poble agradable.

**Què hi trobes a faltar o què creus que li sobra?**

M'agrada esta pregunta! Lo meu poble m'agrada, encara que sempre se poden millorar coses. Però sobretot crec que necessita urgentment que lo carrer Major deixi de ser peatonal i torni al seu estat original.

**Tot i el caràcter d'entitat cívica, la Penya Blanc i Blava és sobretot una penya de gent enamorada del futbol, practiques o segueixes com a aficionada algun tipus de disciplina esportiva?**

Sí, m'agrada molt el futbol i el segueixo de molt a prop i també m'agrada molt nedar, normalment, vaig a la piscina dos o tres cops per setmana.

**Que significa el Reial Club Deportivo Espanyol per a tu?**

Des de ben menuda mon tio em va ensenyar a estimar-lo i respectar-lo. L'Espanyol per a mi és un sentiment, i com a

tal, se'm fa difícil definir-lo en paraules. El que sí que et puc dir és que és un sentiment que m'acompanya sempre i que m'ha ensenyat moltes coses. Com a tenir criteri propi, pensar per mi mateixa i descobrir que a vegades ser diferent no està gens malament.

**Per últim dedica unes paraules a tots els socis de la nostra entitat.**

Només els puc dir que estos deu anys de família perica han sigut realment meravellosos i que espero que tots junts en complim molts més!

Moltes gràcies, Carme, per les teves respostes i també per haver representat tan dignament la nostra penya. Ens ha fet una il·lusió molt gran el haver tingut una pubilla tant "perica" l'any dels nostre 10è aniversari. Tu, a mes de representar-nos a les festes majors, va ser part fonamental de la preparació dels actes del aniversari. El CD que vas preparar per resumir aquests 10 anys va ser magnífic i respirava sentiment per tot arreu.

Francesc d'Assís Serra Vilalta

### Productes del Camp

## XAVIER CURTO I CALLAU

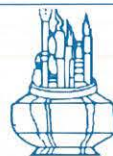
C/ Lluna, 3 Tel. 630 270 057  
43895 L'Ampolla

### Papereria

## CASTELL

MATERIAL ESCOLAR - PREMSA - LLIBRES  
SERVEI DE FAX - PLASTIFICACIÓ DE DOCUMENTS

Major, 140 - Tel./Fax 977 72 13 28  
ULLDECONA



## DISTRIBUCIONS D'ALIMENTACIÓ

## GARCIA MORENO

Carrer Cervantes, 54 - Tel. 977 73 05 40  
Fax 977 73 05 40  
43530 ALCANAR

INSTAL·LACIONS DOMÈSTIQUES I INDUSTRIALS

## Electro Morano SL

VENDES:  
Major, 86  
Tel. 977 573 012  
43550 ULLDECONA

INSTAL·LACIONS:  
Murada de Baix, 103  
Tel./Fax 977 720 360  
43550 ULLDECONA

## FORN DE PA J. CASOLA

Murada de Dalt, 35 • Tel. 977 72 08 24

ULLDECONA

## REPARACIONS I CONSTRUCCIONS

# LA PERDIU, SL

## ULLDECONA



ctra. Valencia-Barcelona, km. 1049,8  
12500 VINARÓS (Castellón)  
TEL. 964 400 833  
FAX. 964 400 361  
e-mail: laermita@lejialaermita.com  
web: www.lejialaermita.com

PRODUCTOS QUIMICOS PARA LA HIGIENE, LIMPIEZA  
Y DESINFECCION INDUSTRIAL



E quipamiento  
R eformas  
Mantenimiento y limpieza.  
I nstalación  
C onstrucción  
L íquidos y químicos  
O peración de asesoramiento.  
R ecambios

PRODUCTOS PARA LAVADO  
DE ROPA  
LIMPIEZA DE COCINAS  
LAVAVAJILLAS A MAQUINA  
DESINFECTANTES  
DOSIFICADORES DE JABON  
DESCALCIFICADORES  
BOMBAS DOSIFICADORAS  
DEPURADORAS DE AGUA  
RESIDUALES Y PISCINAS



## MANRIQUE PINTORS SCP

Gaudí, 3 - Tel. 977 593 301 - L'AMPOLLA

Tots el anys cap a primers de març aixequem la porta de les activitats; al 2006 no va poder ser. Els aconteixements es precipitaven de tal manera que no hi havia manera de tenir un mes sense cap cosa rellevant i que ens permetés treure "Lo perico" sense que el contingut quedés desfasat.

Primer vam esperar a que passés l'assemblea del febrer, una vegada passada aquesta i comencem a treballar tenim l'enorme satisfacció de la classificació per a la final de la Copa del Rei. A la setmana següent de jugar-la, i guanyar-la, ens desplaçem a Barcelona per fer-li l'entrevista a Lara. En la revista ja a l'impresora hem e parar-ho tot, el cor quasi que també se'n va parar, per viure el dramàtic tretze de maig. Amb aquesta carrera frenètica d'aconteixements per fi al juny vam poder presentar "Lo perico 2006". "Espanyol 3.0" amb Piera, Peyra, Nart i Díez, van ser el convidats.

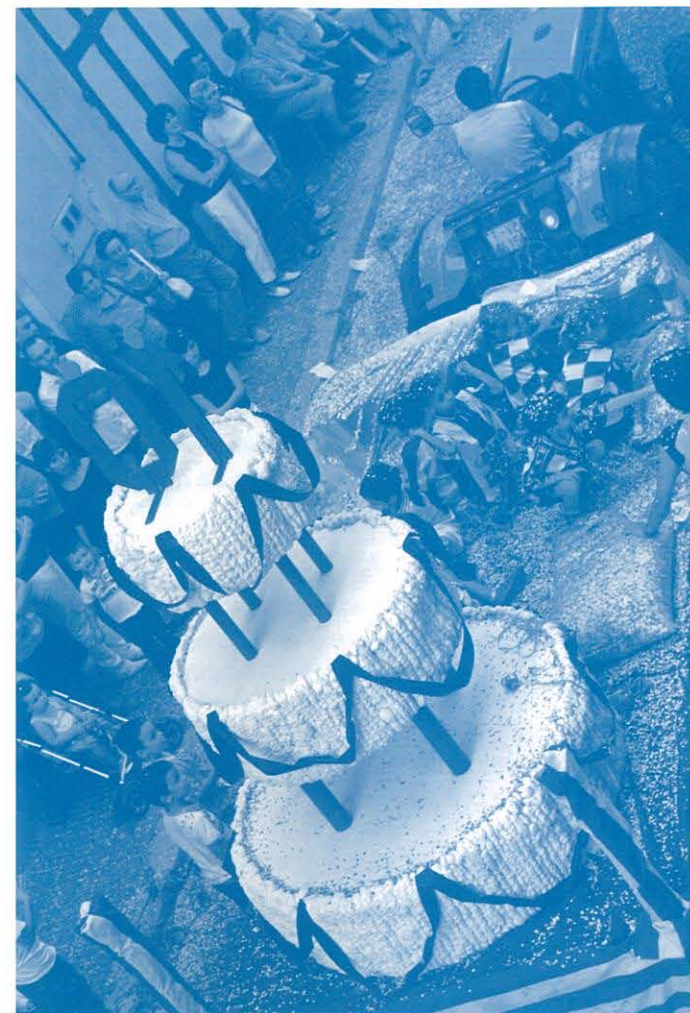


La pubilla d'enguany a les nostres festes majors; Carme Castell Vidal, sòcia de la penya des de la seva fundació i de l'Espanyol des de l'infància.

**Pastisseria**

**JUANI**

Passeig Marítim - Avgda. R. Pous, 10  
Tel. 977 46 01 79  
**L'AMPOLLA**



Sense temps, pràcticament, a parar ens vam posar a muntar la carrossa que servia com a aperitiu del que seria més tard, al novembre, la gran celebració del 10è aniversari.

Tal com diem abans al novembre vam fer la celebració dels 10è aniversari, ni els més optimistes podien somiar tot el que vam viure aquella tarda-nit. La festa va ser tan gran, bonica i sentida que mereix un punt i apart. Les pàgines centrals d'aquest anuari expliquen la festa en detall. Ara ja estem de nou en la roda d'actes i treball per tal que el 2007 Ulldecona i les seves rodàlies continuen sent part de la vida social de l'Espanyol.

Narcís Ausensi

RESTAURANT - PIZZERIA



Passeig del Centre, 31

977 460 214



Avgda. Marítima Ramon Pous  
43895-LAMPOLLA (Tarragona)  
☎ 977 46 00 33



## Joan Hernando



i jo som de l'Espanyol. Ja els meus avis eren de l'Espanyol. El meu avi va arribar a ser el soci 1458. Un amic del meu avi em portava, de petit, cada quinze dies a Sarrià.

**A l'introducció expliquem que les dos Copes del Rei tu i el teu germà les heu viscut en natros. Has estat poques vegades en la penya d'Uldecona però, potser, han estat els millors moments.**

Els millors i més intensos de la meua vida "perica".

**Després de l'alegria de la copa, la temporada passada, vam haver de passar per la nit del tretze de maig. On i com ho vas viure?**

El meu germà va estar al estadi i va patir, en directe, aquells moments tant dramàtics. Jo no vaig voler-hi anar i, a estones, posava la ràdio i ho recordo com una tarda nit molt llarga i de gran patiment... Però va sortir Coro i va esclatar l'alegria.

**Aquesta temporada hem canviat el titular de la banqueta i fa unes setmanes se l'ha renovat per dues temporades més. Quina opinió tens de Valverde?**

Un entrenador jove amb noves sensacions. Serios, treballador i que coneix la casa. Penso que és encertada l'aposta. Com a jugador va estar en una de les millors èpoques de l'Espanyol. Crec que Valverde és una persona que s'identifica amb el club.

**Quina classificació creus que es podria considerar bona per aquesta temporada?**

Entre el cinquè i el desè. Hem perdut partits "tontos" amb rivals inferiors a nosaltres. Crec que podem aspirar a més.

**Estem, en teoria, a dos anys d'anar cap a Cornellà. Què creus que suposarà aquest canvi pel club?**

Tenir camp propi i patrimoni. Crec que apart hi ha una zona comercial i haurà de reportar beneficis per al club. Segons els dissenys que he vist serà un camp molt atractiu i dels més moderns d'Europa.

**Ja coneixeu una mica més a Joan Hernando. Un "perico" de Barcelona que és soci de la penya d'Uldecona.**

Narcís Ausensi

Joan Hernando va aparèixer d'una manera una mica atípica per la nostra penya. La seva relació professional amb Pepita, esposa del soci Joan Brunet, va ser el primer contacte. Després va conèixer més gent de la penya i va decidir fer-se soci d'aquesta, tot i ser natural i residir a Barcelona. Tot i que la distància el manté allunyat de les activitats diàries de la penya hi manté una relació molt estreta a través d'alguns dels seus membres. Això sí, les dos copes del rei les ha viscut en natros, ell i el seu germà han format part de les dos expedicions. La novena edició de "Lo Perico" hem considerat que era un bon moment per parlar en aquest perico que viu i treballa a Barcelona i és soci d'una penya que es troba a dos-cents quilòmetres.

**Quan es va fundar la penya encara no et coneixíem però no vas tardar molt en fer-te soci, quin any va ser?**

Si no recordo malament va ser el segon any de vida de la penya al noranta-set i el primer contacte que vaig tenir, després del de Joan Brunet, va ser el meu bon amic Jeroni.

**¿Com es porta això de viure a Barcelona i ser soci de la penya d'Uldecona?**

Bé, des de la distància, no puc estar en tots els events que feu, però estic informat. Per motius de feina vaig molt per Uldecona i m'informo de tot el relacionat amb la penya. I tots els anys rebo "Lo Perico".

**D'on et ve a tu la passió per l'Espanyol?**

A casa meua des de petits hem vist els colors blanc i blau. A excepció del meu pare; tots els demés, la mare, el meu germà



**Tarragona:**  
Plaça de la Font, 16  
(Plaça de l'Ajuntament)  
Tel. 977 25 30 46

**Salou:**  
C/ Girona, 9 - 11  
Tel. 977 38 14 65

**Salou:**  
C/ Valencia, 14  
Tel. 977 35 30 27

**Peñíscola:**  
Avda. José Antonio, 4  
Tel. 964 46 75 18